Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 118 (2120) ♦ Четвер, 1 липня 1999 року ♦ Ціна договірна

Ми прийдемо до Європи на паритетних засадах

Як уже повідомлялося, Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко побував з робочою поїздкою на Житомирщині. В обласному центрі відбулася зацікавлена розмова про роль місцевих рад у розвитку соціальної інфраструктури на селі. Тим більше, що житомирці нагромадили певний досвід роботи з розвитку сільського соцкультпобуту за нинішніх нелегких економічних умов. У чому й могли переконатися високі гості під час робочої поїздки по селах Бердичівського і Чуднівського районів. Олександр Ткаченко у своєму виступі високо оцінив роботу місцевих рад області. Голова Верховної Ради України Олександр Ткаченко виступив на нараді голів місцевих рад різних рівнів, що відбулася на Житомирщині 25 червня 1999 року.

Шановні колеги, товариші!

Перебування в області, знайомство з роботою підприємств і соціальних закладів ще раз переконує в тому, які працьовиті та наполегливі житомиряни. Бачу, що у працівників усіх рівнів є необхідні знання та вміння, а головне — налаштування на конструктивні справи, невпинне бажання працювати. Додати б ще потрібні фінансові та матеріально-технічні ресурси і — хто знає! — можливо, через якихось 10 чи 15 років сюди приїжджали б учитися, як пристойно жити в складних умовах Полісся, не тільки розкошуючі європейці.

Та саме із ресурсами і фінансами в державі щодалі — тим більше проблем. Щодня і по багато разів доводиться чути про безальтернативність нинішнього курсу реформ та нестерпне бажання його продовжувати.

(Закінчення на 2-й стор.).

1 липня

✔ 1951 р. Відкрито пам'ятник Тарасу Шевченкові в Торонто.

✔ 1985 р. Рада Міжнародної спілки архітекторів проголосила цей день Всесвітнім днем архітектури.

✔ 1989 р. У Києві відбулась установча конференція Народного руху України за перебудову.

✔ 1992 р. Україна встановила дипломатичні відносини з Великим Герцогством Люксембург.

Парламентська хроніка

Укази не стали законами

Ранкове й денне засідання 30 червня

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Після голосування запитів народних депутатів Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко поінформував, що депутатська фракція «Реформи-центр» вибрала іншу назву. Віднині фракція називатиметься «Реформи-конгрес».

Потім головуючий поставив на голосування закон України «Про внесення змін до статей 28 і 29 Закону України «Про вибори Президента України», який Леонід Кучма не підписав. Ішлося, зокрема, про те, щоб претенденти на кандидата у Президенти заповнювали декларації про доходи не тільки на себе, а й на членів сім'ї.

Отже, треба було подолати вето Президента. Цього зробити не вдалося. Табло висвітило 250 голосів, що не забезпечувало конституційної більшості.

(Закінчення на 2-й стор.).

Центрвиборчком повідомляє

ЦВК затвердив протоколи про результати збирання підписних листів на підтримку претендентів в кандидати на посаду Президента Л. Кучми та П. Симоненка.

Після розгляду усіх документів, поданих у ЦВК, зареєстрованим кандидатам Л. Кучмі та П. Симоненку видали посвідчення встановленого зразка.

 Врожай-99

Повні засіки і кишені?

Змагання господарств, колективів комбайнових агрегатів і механізаторів оголошено на Донеччині. Переможцями стануть сільгосппідприємства, які забезпечать прогнозований валовий збір культур і досягнуть урожайності не менше 35 центнерів з гектара. 90 відсотків присуджених КСП грошових винагород — а це премії по 1—2 тисячі гривень — отримають передовики виробництва, безпосередньо зайняті на жнивах. Окремі винагороди встановлені для колективів збиральних агрегатів і механізаторів. Аналогічні умови змагання розроблені в районах. Цього року ранні зернові будуть зібрані на площі 435 тисяч гектарів. Остаточне підбиття підсумків і нагородження кращих відбудеться восени, напередодні професійного свята селян.

 У номер

ГУУАМ має бути ефективнішим

Україна вважає за необхідне підвищити ефективність регіональної організації ГУУАМ, до якої окрім нас входять Грузія, Узбекистан, Азербайджан і Молдова, заявив міністр закордонних справ Борис Тарасюк, перебуваючи з візитом у Тбілісі. Київ пропонує створити у кожній із країн-членів ГУУАМ інститут спецуповноважених з координації спільної діяльності. Якщо цю ініціативу буде схвалено, Україна готова організувати в Києві першу зустріч спецуповноважених.

Сьогодні продовження турне по Закавказзю — візит глави МЗС до Азербайджану. Б. Тарасюк має намір підтвердити політичний курс України в напрямі взаємовигідного партнерства з цією країною, а також обговорити активізацію її участі в реалізації транспортного проекту TRASEKA. Під час візиту обговорювалася роль України в урегулюванні абхазького конфлікту і можливість залучення її до розв'язання проблеми Нагірного Карабаху.

З-під бомбардувань — в обійми друзів

Сорок дітей із сербського міста Сомбор, побратима Черкас, прибувають на відпочинок у місто над Дніпром у липні—серпні. Мешкатимуть вони в сім'ях, з якими їх єднає не один рік дружби.

Юні гості відвідають історичні місця Шевченкового краю. На них чекає також програма розваг та захоплюючих видовищ.

❍ *В Якимівському районі Запорізької області через спалах гострих кишкових захворювань закрито дитячий оздоровчий табір «Прибій», що на Азовському морі.*

❍ *На будмайданчику в Чернігові двоє дітей залізли в бетономішалку й натиснули пускову кнопку: п'ятирічний хлопчик помер, чотирирічна дівчинка — в реанімації.*

❍ *У житловому будинку військового містечка смт Чорноморське Одеської області внаслідок вибуху газу троє осіб тяжко поранені, а 4-місячна дівчинка загинула.*

P. S.

А «центр» став «конгресом»

Парламентська хроніка

Укази не стали законами

(Початок на 1-й стор.).

Про проект гірничого закону України (друге читання) доповідав голова підкомітету Комітету з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки Дмитро Петренко. Цей документ визначає правові та економічні засади гірничої промисловості, проведення гірничих робіт та вимоги з охорони та безпеки праці.

Закон прийнято в цілому.

Наступні три законопроекти порядку денного мали одну спільність. Усіх їх подано Президентом на основі відповідних указів, які мали набрати чинності третього липня, тобто через два дні.

Це такі законопроекти: про закупівлю товарів, робіт і послуг для державних потреб (доповідачі — заступник міністра економіки України Володимир Ігнащенко і заступник голови Комітету з питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій Юрій Єхануров); про міжнародну технічну допомогу (доповідачі —заступник голови Національного агентства України з питань розвитку та європейської інтеграції Олександр Броцький і голова підкомітету Комітету з питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій Сергій Москвін); про промислово-фінансові групи в Україні (доповідачі — заступник міністра економіки Сергій Романюк і голова підкомітету Комітету з питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій Володимир Матвєєв).

Народні депутати докладно обговорили названі законопроекти і внесли в них чимало пропозицій.

У результаті голосування проект закону про заготівлю товарів, робіт і послуг для державних потреб прийнято в першому читанні з пропозиціями до Кабміну доопрацювати його. За цей проект постанови, поданої народними депутатами Вадимом Зачосовим і Володимиром Матвєєвим, проголосували 240 депутатів.

Два інші законопроекти відхилено і проголосовано за те, щоб профільні комітети разом з Кабміном з урахуванням висловлених зауважень і відповідно до правового поля внесли свої пропозиції.

Перед самою перервою депутати намагалися подолати вето Президента на закон України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» з пропозиціями Президента (доповідачі — заступник голови Фонду держмайна Юрій Гришан і член Комітету з питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій Наталія Вітренко).

Однак для подолання вето голосів не вистачило. Оскільки порядок денний налічує багато питань економічного життя країни, які потребують якнайскорішого розв'язання, народні депутати прийняли рішення працювати до 20-ї години.

Анатолій КАРАСЬ.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Ми прийдемо

Голова Верховної Ради України Олександр ТКАЧЕНКО виступив на нараді голів місцевих рад різних рівнів, що відбулася на Житомирщині 25 червня 1999 року

(Початок на 1-й стор.).

Наголошується, зокрема, на винятковій важливості розвитку і надалі таких складових цього курсу, як повна лібералізація цін і відкритість нашого ринку, роздержавлення і компанійська приватизація всього і вся, здійснення непосильної для народу монетарної політики.

Втім, якщо всі ці кроки правильні, як це широко декларується, то вони мусили б підтверджуватися результатами в соціально-економічному розвитку країни. На жаль, статистика свідчить, що Україна залишається єдиною, за винятком держав з військовими конфліктами, де 8-й рік підряд продовжує згортатись економіка. За січень-травень цього року валовий внутрішній продукт скоротився ще на 3,5 відсотка, а роздрібний товарообіг — на 12,8 відсотка. Останній показник у багатьох відношеннях є найхарактернішим, оскільки саме він свідчить про бідність людей, про їхню мізерну купівельну спроможність.

Якщо минулого року економічні провали було списано на серпневе падіння вартості російського рубля, то на що можна списати їх у цьому році? Гадаю, питання з тих, що не потребують відповіді.

Коли ж подивитися на те, що скоїлося в країні від 1990 року, то це картина, яку не можна побачити навіть у страшному сні. Достатньо сказати, що за офіційними даними, валовий внутрішній продукт нині становить лише третину від того, що мала Україна дев'ять років тому. Це справді жах! Самі не працюємо, а жебраємо. Допозичались до того, що кожний працездатний житель України при середньомісячній зарплаті 176 гривень має рік і два місяці працювати тільки на те, щоб забезпечити виплату зовнішнього боргу, який уже сягає близько 600 доларів на працюючого.

Переконливо прошу вас: організуйте проведення предметного аналізу діяльності кожного підприємства, району, області, галузі за 1994—1998 роки і всім стане зрозуміло — потрібно чи ні продовжувати безальтернативний курс реформ. Висновки з цього аналізу активно пояснюйте депутатам, всім виборцям. У цілому по Україні ситуація така. За минулі 4 роки валовий внутрішній продукт зменшився на 25 відсотків. При цьому виробництво тракторів скоротилося в 5 разів, автомобілів — в 3, телевізорів — у 28, взуття — в 16 разів, зерна і цукру — вдвічі. Аналогічно і по інших сферах виробництва. Чітко визначився ряд галузей, які практично згортаються. Серед них і найважливіша, яка визначає місце суспільства у світовому співтоваристві, — машинобудування.

Нагадаю ще й такі факти. У 1990 році прибутки населення в перерахунку на долари становили понад 196 мільярдів. З них 140 млрд. припадало на зарплату, а 31 млрд. — на пенсії. З цих коштів понад 153 млрд. люди витрачали, як кажуть, на життя, а близько 22 млрд. відкладали на заощадження.

Що ж маємо тепер? Прибутки населення зменшилися у 8, а зарплати — в 12 разів. «На життя» люди витрачають в 11, а на заощадження відкладають у 40 разів менше. Люди вже донощують давно придбане і недоїдають. Такої ганьби не знала жодна країна після закінчення другої світової війни.

Як бачите, нічого після 1994 року в Україні не поліпшується. Продовжується все те негативне, що почалося в 1991 році.

Біди не оминають і багатостраждальне Полісся. Тільки захистили тут землі від перезволоження, величезні площі ушкодила Чорнобильська аварія. Під переселення потрапили десятки тисяч сімей. Тепер новий тяжкий удар — наслідки необачних реформ. Зупиняється промисловість. Провалилося сільськогосподарське виробництво. За 4 місяці від корови надоєно лише по 360 кг молока. Це рівень кіз.

Житомирська область за темпами приватизації в числі передових, хоча статистика свідчить, що підприємства державного сектора за нинішніх умов працюють ефективніше приватних.

Для чого ж тоді така приватизація, що призводить до занепаду виробництва і падіння життєвого рівня населення? А все тому, що найбільш фанатичні захисники ринку в нашій країні врешті-решт перетворили його в нову релігію. Ринок для них — це не питання істини, а проблема віри.

Заради поваги до істинних релігій, що сповідуються мільярдами людей у світі, слід зазначити, що кожна релігія проповідує ідеали справедливості, рівності й добра у суспільстві. Тоді як наші ринкові фанатики закладають передумови для чергового переділу власності, можливо, і немирного. Я б таких, з дозволу сказати, проповідників тотального ринку, віднїс не до проповідників істини, а до категорії економічних сектантів і фундаменталістів.

Тому й не дивно, що в цій області накопичилося багато проблем.

Вона потрапила до групи регіонів з найбільш складною демографічною ситуацією. Лише протягом 1990—1995 рр. сільська поселенська мережа Житомирщини скоротилася на 27 населених пунктів. За темпами це вдвічі більше, ніж у середньому по Україні. У загальному обсязі сільських поселень, що припинили своє існування, на область припадає понад 30 відсотків. До того ж на сьогодні третину сіл області можна віднести до відмираючих.

Верховна Рада України останнім часом посилила увагу до законодавчого забезпечення подолання кризових явищ і розвитку агропромислового комплексу. Це, насамперед, прийняття законів про фіксований сільськогосподарський податок, про списання та реструктуризацію податкової заборгованості цукрових заводів (комбінатів) та сільськогосподарських підприємств; про внесення змін до законодавства щодо підтримки виробництва тваринницької продукції за рахунок спрямування господарствам сум ПДВ від торгових організацій за здану сировину та в частині звільнення сільгосппідприємств від сплати 10% амортизаційних відрахувань; про збір на розвиток виноградарства, садівництва і хмелярства; про внесення змін у законодавство щодо державного регулювання імпорту сільськогосподарської продукції.

Розрахунки свідчать, що реалізація цих законів дасть можливість:

— знизити податкове навантаження на сільгосптоваровиробників на 1,4 млрд. грн., або більше ніж наполовину;

— реструктуризувати на 10 років з початком сплати з 1 січня 2004 року податкову заборгованість у сумі 3,9 млрд. грн. та списати штрафні санкції за несвоєчасну оплату податкової заборгованості в сумі 1,1 млрд. грн.;

— спрямувати на потреби тваринницької галузі додатково 300 млн. гривень;

— збільшити обігові кошти господарств у сумі 300 млн. грн. за рахунок звільнення їх від сплати до бюджету амортизаційних відрахувань;

— і від хмелярства — 63 млн. грн. щорічно.

Крім того, прийняття законів щодо змін тарифного регулювання імпорту з ряду видів сільгосппродукції матиме позитивний вплив на стимулювання виробництва власної продукції.

Нині на розгляді перебуває ще низка важливих законопроектів: про списання та реструктуризацію заборгованості сільгосптоваровиробників «і заготівельних підприємств за отриманими бюджетними позичками; про звільнення до 2004 року сільськогосподарських підприємств від процедури банкрутства; з питань цін та ціноутворення вивізних мит на насіння олійних культур та пільгових імпортних — на насіння кукурудзи та ряд інших.

Верховна Рада намагається підтримати розвиток однієї з особливо важливих, традиційних для України галузей —цукрової. Прийнято Закон України «Про державне регулювання ринку цукру», яким встановлено мінімальні ціни на цукрові буряки та цукор і квоти на поставку цукру для внутрішніх потреб і зовнішнього ринку. Тобто виробник отримає гарантоване замовлення на виробництво буряків і його фінансування.

Проте всім зрозуміло, що так званим «витягуванням» окремих галузей чи розв'язанням окремих гострих проблем без всеосяжної програми дій на тривалий час Україну з найтяжчої економічної, фінансової, соціальної кризи на шлях стабільного поступального розвитку не вивести.

Таким науково обгрунтованим і всебічно збалансованим комплексним планом дій покликана стати ініційована у Верховній Раді «Національна програма відродження України». Сподіваюсь, що цій аудиторії вона в принципі знайома. Адже в минулому місяці мою доповідь «Про Національну програму відродження України» надрукували три газети загальним тиражем близько дев'ятисот тисяч примірників. Сьогодні вам, учасникам наради, роздана брошура з цією доповіддю.

Дозволю собі підкреслити лише головне. Український народ має родючу землю, багаті надра, потужну базу промисловості, добре навчених спеціалістів, словом, все те, що потрібно для пристойного життя. Нам надалі потрібно жити власним розумом і власною наполегливою працею. Ось тому програма передбачає як основне джерело благополуччя повернути людей до праці. Ми можемо і мусимо виготовляти все потрібне для 50-мільйонного народу. За рубежем нам слід купувати не харчі, одяг чи взуття, а лише засоби виробництва.

Національна програма відродження передбачає створення таких умов життя, за яких щорічний приріст населення становитиме 150—200 тисяч чоловік, бо останні роки спостерігається вимирання нації.

Природно, що відродження України не мислиться без подальшого розвитку багатоукладної економіки, розвитку ринкових відносин при збереженні державою регулюючого початку. Ринок ми розуміємо як ефективний інструмент у руках суспільства для економічного піднесення. Такий досвід має Китай, країни Євросоюзу, навіть США, і цей механізм ми повинні використати з урахуванням ситуації, що склалася в Україні і навколо неї.

Ось чому, вважаю, Національна програма має об'єднати навколо себе зусилля всіх гілок влади і всіх конструктивних політичних сил.

Програма включає розробки і розрахунки по всіх галузях. Про все, звісно, сказати немає можливості — бракує часу. Але розрахунки по заробітній платі хочу навести. Передбачається, що у 2002 році її середній рівень становитиме 250 гривень, у 2005 році — 420 гривень і 2015 році — 1680 гривень. Наголошу, що розрахунки виконані за нинішнім курсом. Відповідно зростатимуть пенсії та стипендії. Суспільство повернеться до практики фондів громадського споживання.

Найближчим часом текст концепції програми буде доведений до кожної ради, до кожного колективу. Ми очікуємо вашого зацікавленого вивчення цього документа, внесення можливих доповнень і поправок. З їх урахуванням Національна програма

«На життя» люди витрачають в 11,

до Європи на паритетних засадах

відродження буде розглянута Верховною Радою і затверджена як економічна конституція держави.

Зрозуміло, що виконання Програми, яка за своїми масштабами цілком зіставна з відбудовою України після війни, потребує, передусім, політичної стабільності в країні та єдності суспільства.

Поки що на кризовому економічному фоні в громадсько-політичному житті вирує неспокій. З самого початку становлення державного суверенітету постійно стверджується, що головною, теперішньою метою українського суспільства є перехід до демократичного устрою. Сенс у тому, що держава має слугувати розвитку і розквіту людини, а не навпаки, є великий. До такого всі ми прагнемо.

Цією доктриною нині виправдовуються втрати від здійснення політики реформ. Мовляв, дотерпимо ще трохи до часів повної демократії, коли із різноголосся думок і різноманітності дій буде складатися гучний і мелодійний державний хор, до якого прислухатиметься весь світ.

Початок перемін був обнадійливим. Сформувався ряд політичних партій. Багато людей зайнялися приватним підприємництвом. Розмаїттям думок висвітлилися засоби масової інформації. На гідних демократії принципах пройшли вибори до рад усіх рівнів. Верховна Рада України стала членом Ради Європи, членом Парламентської асамблеї країн Чорноморського регіону, членом Міжпарламентської Асамблеї країн СНД.

Коротше кажучи, ми почали крокувати в ногу з близькими і далекими сусідами.

Але тепер стає дедалі помітнішим, що в поході до демократії ми дуже закульгали. І якщо не провести термінове лікування і профілактику, то до демократії не дійдемо.

Насторожує те, що в органах виконавчої влади з гори до низу з'являються посадові особи, які нехтують державними законами і порядками, зловживають службовим становищем і безапеляційно нав'язують свої погляди і бажання підлеглим. Вони повертають тепер уже голодне, голе і босе суспільство до найогидніших форм диктатури, безсоромно прикриваючи злісне лицедійство пошарпаними занавісками демократії.

Особливо це стало проявлятися з перших кроків президентських передвиборних перегонів. Центральною виборчою комісією зареєстровано 19 претендентів на кандидатство у Президенти. Скоро завершиться збирання підписів на їх підтримку. Це — нормальний демократичний процес, обумовлений законодавством. Народ, зрештою, має зробити вибір. Але все помітнішою стає тенденція нехтування права громадян на вільний вибір. Від людей під загрозою втрати роботи, невиплати зарплати чи пенсії вимагається підтримка діючого Президента. Такі прояви судочинство кваліфікує як шантаж. Цей небувалий тиск здійснюється через управлінську вертикаль. Всі керівники підприємницьких структур тримаються під контролем і страхом закриття бізнесу податковими, міліцейськими і прокурорськими органами. З Києва на місця розсилаються циркуляри, від яких тягне холодом терору 1937 року.

Ви тільки збагніть, про що йдеться! Виконавцям на місця із центрів надходять вказівки, що вони мають з'ясувати політичні уподобання людей і, цитую: «підготувати пропозиції по нейтралізації відповідальних осіб, які дотримуються позиції, яка протилежна нашій».

Висновок напрошується такий: до надбаних керівництвом держави для народу злиднів цим же керівництвом під розмови про демократію відроджується диктатура. Як кажуть, далі нікуди — приїхали.

Депутати зобов'язані завжди бути правдивими і відвертими перед виборцями, перед громадянами України. Як на мене, то ці зародки епідемії волюнтаризму мають не українське походження. Ця продукція експортується до нас від сусідів. До нас прагнуть перенести технологію повторного обрання Президента Росії. Або, прямо кажучи, Президентом України має бути вгодна комусь особа.

Навіщо це потрібно? Відповідь найпростіша. Для того, щоб до прибраних до рук капіталів, сума яких за деякими оцінками наближається до розміру українського державного бюджету, додати ще декілька мільярдів гривень. Так що фінансування ним виконавців хитромудрих виборчих технологій є не стільки політикою, як бізнесом.

Звертаюся до рад, депутатів всіх рівнів, до свідомих активних громадян держави — наполегливо поясніть людям, що вибори президента України —це справа нашої національної честі, і ніхто не сміє нав'язувати чужу волю жодними обманними трюками. Посилайтеся на гідний наслідування приклад киян, які продемонстрували належний рівень патріотизму і свідомості та обрали своїм мером О. О. Омельченка. Завезені з Москви в Київ виборчі технології продемонстрували лише марнотратство.

Отже, від втручання у виборчий процес чужих «благодійників» народ мають захищати депутати всіх рівнів своєю організованістю і активністю.

Вам відомо, що Верховна Рада зробила рішучий крок для захисту депутатів від необгрунтованих нападів. У першому читанні прийнято закон про поновлення депутатської недоторканності. Відкидаю всілякі наміри шукати згусток криміналітету серед 240 тисяч народних обранців. Вочевидь, що дехто з тих, хто не в ладах із законом, зумів обманути і виборців. Але це лише окремі випадки, за якими не слід робити узагальнення. До того ж, якщо слідство має досить доказів правопорушення тим чи іншим депутатом, то ради підтримають істину і погодять притягнення звинуваченого до відповідальності. Скажімо, Верховна Рада України прийняла відповідне рішення по Лазаренку. Тепер, ви знаєте, на підході справи ще кількох народних депутатів. Тиждень тому створено депутатську слідчу комісію з виявлення незаконних валютних рахунків за кордоном.

Береться до уваги й те, що за півтора року відсутності депутатської недоторканності правоохоронні органи мали можливість розчистити ради від криміналітету, і до честі їх — вони це зробили.

Сьогодні ситуація змінилася. Захищені від непередбачуваних несподіванок депутати мають стати першим надійним рубежем збереження демократії, запобігання відродження волюнтаризму і диктатури в державі.

Депутати мусять бити на сполох і тому, що почалося прямо-таки розтління ряду засобів масової інформації. Журналістів, в переважній більшості добрих професіоналів, порядних і чесних людей, урядовці під загрозою звільнення з роботи, а деколи — і за підвищену винагороду, змушують чорне називати білим. Трапляються неподинокі випадки примітивної підміни фактів. Так, у моєму виборчому окрузі, на Черкащині, одна районна газета свідомо подала інформацію, що в такому-то колективі трудівники висунули кандидатом в президенти діючого президента тоді, як вони підтримали іншу особу.

Ще свіжа в пам'яті історія з газетою «Правда України», випуск якої було всупереч чинному законодавству зупинено, а головного редактора заарештовано. Вчинено протиправні дії до газет «Політика», «Дніпровська правда», «Кіровоградська правда», «Полтавська думка», «Дружковский рабочий» та ряду інших. Проте нікого не турбує відверта пропаганда на шпальтах газет культу грошей, насилля, сексу, порнографії. Експерти проаналізували 2380 повідомлень, уміщених протягом місяця у п'яти газетах: «Факты», «Киевские ведомости», «Столичная газета», «Независимость», «Україна молода». З означеного масиву третина повідомлень про вбивства, згвалтування, самогубства, насилля, крадіжки, замахи на життя, хуліганство, аварії. На такому загальному фоні ці газети прагнуть однозначно орієнтувати читачів на те, кого слід обрати президентом.

Усі три канали УТ працюють так, ніби в Україні лише один претендент на наступних виборах, він же — діючий Президент. Ви ніколи не побачите передач про економічні провали і національну катастрофу. Скрізь —лише одні успіхи і, як легко здогадатися, ними народ і країна зобов'язані лише одній людині. Верховна Рада з екрана всуціль плюндрується.

Відверто цинічно заборонена радіотрансляція пленарних засідань Верховної Ради. Це для того, щоб народ зовсім нічого не знав про діяльність своїх депутатів. А щоб усе було пристойно, посилаються на досвід Заходу. Мовляв, там нічого такого немає. Забули, чи, може, і не знали, що в США є спеціальний телеканал, на якому транслюють засідання обох палат конгресу і їхніх комітетів. Аналогічний канал є і в ФРН.

Якщо ж і показують ще когось, то подивіться, з яким забарвленням це робиться. Після проведення в Києві міжпарламентської конференції України, Росії і Білорусі і моєї доповіді на ній, основні канали телебачення дружно заговорили, що Ткаченко — ворог незалежності й мріє про відновлення Союзу. Так, я мрію про економічний союз і спільний ринок країн СНД і роблю все можливе для цього. Бо розумію, що без створення єдиного економічного простору Україні як незалежній державі не вижити. Але я завжди буду палким прихильником державного суверенітету України.

Ситуацію зі ЗМІ треба змінювати. Можливості для цього у рад є. Залишається чимало чесних журналістів, яких слід морально і по-людськи підтримати, вселити в них надію. А тим, хто свідомо чи несвідомо заблукав у навколополітичних хащах, не завадить нагадувати, що після виборів ситуація може бути іншою. Відомий британський мислитель Джон Донн підмітив: «Жодна людина не є островом. Кожна людина — це частина континенту. І ніколи не запитуй, по кому дзвонить дзвін. Він дзвонить по тобі». Одне слово, треба сміливіше формувати об'єктивну громадську думку. В суспільства є багато важелів впливу на новітніх запопадливих ініціаторів недобрих справ, і їх потрібно використати сповна.

Чи не найкраще про те, що відбувається в нашій країні, сказав нещодавно колишній американський посол в Україні Вільям Міллер: «В Україні будується мафіозний олігархічний капіталізм, який компрометує Захід».

Інший важливий аспект нашого майбуття і виконання Програми відродження — її зовнішньополітична і зовнішньоекономічна забезпеченість.

Економіка потребує миру. Якщо те, що сталося на Балканах, буде й надалі повторюватися поблизу наших кордонів, чи — не доведи Боже! — на території країн СНД, ні про який стабільний розвиток говорити не доведеться. Це розуміємо не тільки ми. Кожний неупереджений спостерігач міг помітити як в останні два-три місяці пожвавішали відносини Росії з Індією і Китаєм. Вимальовуються перші контури нового потужного геополітичного центру сили. Звідси ті, хто звик протягом останніх років нав'язувати бомбами і ракетами свою систему сумнівних цінностей, мають усвідомити: людство вимагає відмови від застосування сили в міжнародних відносинах. Інакше світ може знову стати біполярним.

Безперечно, депутати, ради — за розвиток контактів і співробітництва на міжнародній арені. Але проти того, щоб співробітництво огороджувалося парканом умов і вимог, що є характерним для міжнародних фінансових організацій і Заходу в цілому. Справді, яке відношення, наприклад, має черговий транш кредиту МВФ до приватизації українських елеваторів? Виявляється, має. Тому слід всебічно зміцнювати економічні зв'язки з СНД, зокрема Росією і Білоруссю. Про це відбулася детальна і зацікавлена розмова на нещодавній міжпарламентській конференції «Білорусь, Росія, Україна — досвід і проблеми інтеграції» та на Санкт-Петербурзькому економічному форумі. Ми маємо гарні перспективи в розвитку співробітництва в нафтогазовій, сільськогосподарській, автомобільній, транспортній галузях. І слід уже найближчими роками ці перспективи використати.

Цим співробітництвом ми не ізолюємо себе від Європи. Ми обов'язково до неї прийдемо. Але — на паритетних засадах, як рівні до рівних, такими, щоб нас поважали, а не роздумували зневажливо: надати нам черговий транш позики, чи ні.

На полях Житомирщини зріє добірний урожай.

Фото Миколи БІЛОКОПИТОВА.

Шановні друзі! Товариші!

Гадаю, що висловлю загальну думку, коли скажу, що наша нарада буде корисною як під кутом зору виконання безпосередніх завдань у соціальній інфраструктурі села, так і з позиції розуміння змісту соціально-політичних процесів, що відбуваються сьогодні в Україні.

Дозвольте побажати всім учасникам наради доброго здоров'я і щастя, успіхів у вашій роботі на благо народу й України.

Дякую за увагу!

99 Вибори

Блокуймося, бо занепадаємо

«Енергетичний» центр на Запоріжжі розколовся. Буквально за тиждень народилося аж два блоки. Першим з'явився на світ —у переддень робочої поїздки до Запоріжжя 18 червня Президента України — «Блок регіональних організацій політичних партій на підтримку Л. Кучми на виборах Президента України». У нього ввійшли представники Аграрної, Ліберальної, Народно-демократичної, Соціал-демократичної (об'єднаної), Християнсько-демократичної партій. До них приєдналися однодумці з партій: мусульман, регіонального відродження, праці та «Демократичного союзу». Блок заявив про «готовність підтримувати конкретні дії Президента України Л. Кучми, спрямовані на поліпшення соціально-економічної і політичної ситуації в області, вирішення важливих соціальних проблем запорізького регіону».

Услід за цим блоком сформувався ще один — «круглий стіл» «За чесні вибори». Представників 15 політичних партій: «Громади», Всеукраїнської партії трудящих, Демократичної і Комуністичної партій, Конгресу українських націоналістів, Ліберально-демократичної партії, оновлених лібералів, Руху (Ю. Костенка), Селянської і Соціалістичної, Партії слов'янської єдності, Соціал-демократичного союзу, УРП, «Союзу» та «Християнсько-народного союзу», — уже встигли назвати розкольниками. Бо вони заявили про призупинення свого членства в консультативній раді політичних партій і організацій Запорізької області, яку було утворено влітку минулого року з ініціативи облдержадміністрації. До початку президентських перегонів-99 до ради входило 32 із 37 партій. Їхні осередки зареєстровані в області, й існування ради сприяло толерантності в політичному житті краю.

Якою буде «енергія» кожного з новоутворених блоків тепер? Схоже, що їхні «атоми» можуть бути куди небезпечніші, ніж шість енергоблоків атомної станції разом узяті. Адже кожен із новоутворених блоків обирає життя собі і... самі знаєте, що — іншому. Компромісом уже навіть не пахне...

Юрій Костенко має мільйон. Підписів

На 29 червня в Україні зібрано 1 млн. 36 тисяч підписів на підтримку претендента на кандидата в Президенти України Юрія Костенка. Загалом Рух планує зібрати 1 млн. 500 тисяч підписів.

Ю. Костенко зауважив: у сільських регіонах люди бояться, що можуть втратити роботу, якщо підпишуться не за «того» претендента. Хоча є норма законодавства, котра дозволяє підписуватися за кількох претендентів. « Є адміністративні перешкоди. У кількох областях в останню хвилину мені відмовили у проведенні таких зустрічей... З кожним днем адміністративний тиск посилюється».

Карати! Та чи смертю?

Конституційний Суд України розпочав розгляд справи за поданням 51 народного депутата щодо конституційності положень Кримінального кодексу України (статей 24, 25, 58, 59, 60, 93, 190-1) стосовно смертної кари. Народні депутати України Сергій Головатий, Роман Зварич, Василь Костицький, які є уповноваженими суб'єкта права на конституційне подання, надали низку переконливих аргументів про те, що такий вид покарання в Україні не відповідає вимогам Конституції України, низці ратифікованих нашою державою міжнародних конвенцій.

У розгляді справи, окрім, власне, членів Конституційного Суду та представників народних депутатів, беруть участь представники міністерств — юстиції, закордонних справ, державного департаменту України з питань виконання покарань, постійні представники Президента та Верховної Ради у Конституційному Суді. Зрозуміло, питання не з простих, і його розгляд триватиме.

Мал. Віктора ПОПОВА.

Південний берег — сонце й пільги

Система пільг дасть можливість виробникам курортних послуг знизити податкове навантаження для збільшення обороту, здешевити путівки, розширити тривалість сезону, створити нові робочі місця

Проекти

На розширеному засіданні координаційної ради зі створення спеціальної економічної зони «Південний берег» з участю ялтинського міського голови Володимира Марченка, депутатів, керівників підприємств міста обговорено проект закону про СЕЗ. Цей спільний доробок науковців Києва, Одеси, Сімферополя, Ялти, Москви, Риги представив науковий директор Таврійського інституту комплексних соціально-економічних досліджень Кримської академії наук Андрій Клименко.

В основу СЕЗ, документи для створення якої офіційно передано до Кабміну наприкінці минулого року, закладено принципові підходи: концентрацію інвестицій в чітко заданих напрямах і проектах; зменшення податкового тиску до 50% для тих, хто захистив проекти розвитку підприємств; створення механізму фінансування муніципальних програм і спеціальної схеми техніко-економічного обгрунтування, яка передбачає залишення коштів у місцевому бюджеті та ставку на резерви самих підприємств для внутрішнього інвестування.

За словами Андрія Клименка, курортно-рекреаційний комплекс може дати швидку віддачу і стати плідним джерелом поповнення місцевого і державного бюджетів.

Система пільг дасть можливість виробникам курортних послуг знизити податкове навантаження для збільшення обороту, здешевити путівки, розширити тривалість сезону, створити нові робочі місця.

Ялтинський міський голова Володимир Марченко налаштований робити все можливе для прийняття законопроекту Верховною Радою України до початку літніх парламентських канікул. Він вважає, що «без руху в цьому напрямі важко поліпшити життя кримчан».

Віктор ХОМЕНКО.

Дешево жити МВФ не велить

Вчасно платить у середньому третина мешканців області

Один міський голова розповідав: повернувшись із закордонного відрядження, виявив у поштовій скриньці... папірець із нагадуванням, що за квартиру вчасно не сплачено. Якщо борг не буде погашено у триденний термін, суму відшкодують через суд і вираховуватимуть із зарплати за місцем роботи. За добре поставлену роботу з населенням місцеві комунальники отримали схвалення від мера.

Ще три роки тому споживачі сплачували в середньому 80 відсотків вартості комунальних послуг. Нині ця цифра становить від 33 до 67 відсотків. Тому збільшення тарифів, на яке обласна влада поки що не наважилась, відбудеться не в межах 20 відсотків, як обіцяє Мінекономіки, а в 1,6—3 рази. Зокрема, пересічна сім'я з трьох осіб, яка проживає у трикімнатній квартирі, сплачуватиме щомісяця 145 гривень замість теперішніх 75.

Підвищення тарифів вишикує в черги за субсидіями мало не всю область — уже сьогодні їх отримують 325 тисяч сімей. У разі збільшення оплати за житло й комунальні послуги для «поповнення» системи субсидій і надання пільг учасникам війни знадобиться щонайменше 800 мільйонів гривень — а це дві третини бюджету області. Обласна влада не має наміру виконувати ті делеговані Києвом функції щодо соціального захисту громадян, які не підкріплені фінансово.

— Вчасно платить в середньому третина мешканців області, — повідомив перший заступник голови обласної держадміністрації Анатолій Близнюк. — Комунальні підприємства несуть збитки здебільшого через неплатоспроможність населення. І підвищення тарифів тут не врятує. Адже рівень споживання залишиться такий самий, а рівень оплати впаде ще відсотків на тридцять. На папері обсяг реалізації зросте, а отже — і податок з прибутку. Це ще більше ускладнить і так невтішне становище комунальників.

Остання сесія обласної ради так і не дійшла згоди з цього питання, і до його розгляду депутати повернуться ще раз. Формально право затверджувати тарифи надано органам місцевого самоврядування. Проте в умовах, коли на місцях позбавлені можливості дотувати частину вартості комунальних послуг (не велить столиця і МВФ), таке право перетворюється на відверте глузування.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Не пий, братику, воду з Росі — мутантиком станеш...

З річки Рось припинено забір води для жителів міста Корсунь-Шевченківського. Натомість організовано централізоване її завезення з джерел. Водночас припинено роботу об'єктів громадського харчування, цехів з випуску продтоварів.

Причина надзвичайної ситуації — отруєння нечистотами і промисловим брудом води у Росі. Через це гине риба у річці. Склалася небезпечна епідеміологічна ситуація.

Хто занапастив красуню Рось — над цим нині працюють правоохоронні, санітарні та епідеміологічні служби області.

Черкаси.

Дефіцитна професія

На базі Дніпропетровського університету обласна держадміністрація відкрила навчальний центр з підготовки та перепідготовки спеціалістів з питань соціального захисту населення. Мета, звичайно, добра, але трохи й прикро від того, що шириться кола наших співвітчизників, зацікавлених у послугах таких фахівців.

Дніпропетровськ.

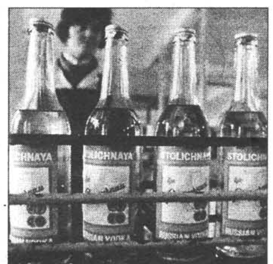
Буде попит на піпетки

Відтепер дешевшої горілки за 3 гривні 30 копійок на базарі не купиш, а в магазині — й поготів

Держрегулювання

Мій безробітний сусід — великий шанувальник міцних напоїв вітчизняного виробництва — знає про розвиток лікеро-горілчаної галузі геть усе. Перехилить чарку і заводить про технологію виготовлення зі спиртової меляси високоякісного бензину або про поживні якості українських елітних горілок, які, гадаю, він навіть не куштував, бо вони йому не по кишені. А вже за третьою чаркою сідає на свого улюбленого коника — береться розповідати про те, як позаторішні ставки акцизного збору мало не розвалили ринок оковитої...

Треба визнати, мій сусід має міцну голову, бо то все правда. Обсяги виробництва концерну «Укрспирт» після тієї акцизної постанови скоротилися більш як на мільйон декалітрів. Валютна складова акцизу зробила бізнес концерну низькорентабельним, а пляшку горілки на прилавку — недоторканною для малозабезпеченої верстви населення. Двісті лікеро-горілчаних заводів різко знизили відрахування до бюджету, ринок заполонила низькопробна рідина. Висновки парламент зробив у грудні того ж таки року, встановивши акциз на спирт та міцні алкогольні напої у розмірі 3 євро за літр.

Що змінилося відтоді? Судячи з наміру підвищити акцизну ставку на спирт і міцні алкогольні напої до 7 євро за літр, змінився тільки настрій мого сусіда. Цього тижня він з'ясував для себе, що відтепер дешевшої горілки за 3 гривні 30 копійок на базарі не купиш, а в магазині — й поготів. За розпорядженням Кабміну всі торговельні точки зробили доозцінку хмільного товару. І мій сусід обіцяв дві речі: голосувати на президентських виборах проти Леоніда Кучми і... купити піпетку. Казав, що тепер почне закапувати горілку в очі. Жарти жартами, але його обурення мінімальними цінами на горілку поділяють і виробники спирту, які згортатимуть виробництво й надалі, і продавці, на яких очікує зниження обсягів продажу та черговий сплеск активності фальсифікаторів. А невдовзі поділятиме й міністр фінансів, бо з'ясує, що пересохло чергове джерело доходів бюджету. Та це вже буде на похміллі.

Матвій ГНІДИЙ.

Та ми ж уміємо самі!

Новинки вітчизняного виробництва

Вони, немов удари молота, повсякчас гупають по наших головах. Зі сторінок газет, з екранів телевізорів, радіодинаміків і приймачів. Боляче б'ють по нервах, ранять душі, свідомість, геть псують настрій. Ось ці вже набридлі й майже звичні удари. Падіння. Безвихідь. Прірва. Криза... А також: затримка зарплати. Банкрутство. Безробіття. Розруха. Хаос... І дуже й дуже рідко чуємо чи читаємо новини з нашого виробничого життя, що подавали б надію. Про те, що в нас, у рідній Україні, почали щось виготовляти. Своє, новеньке, оригінальне. Власним розумом. І що новації — на рівні кращих світових зразків, а то й вище. Приємно й те, що майже всі технічні новинки передбачають створення нових робочих місць.

Багато цікавого пропонують і народні умільці.

Люди горді (уміємо ж бо), задоволені. Мають улюблену роботу, заробітну плату. Почуваються гідно, державою пишаються своєю.

«Вигадуєте, браття-журналісти. Де таке є нині в нас?» Такі думки можуть з'явитися в декотрих наших незадоволених безвиходдю читачів. Та не поспішайте, будь ласка, з такими й схожими висновками. Бо хоч і не так часто, як бажалося б усім нам, але наші власкори досить нерідко повідомляють з областей про налагодження випуску виробів найрізноманітнішого призначення, про паростки відродження власного виробництва. Та через насиченість інформаційного потоку такі повідомлення часто губляться на сторінках газети. Декотрим через брак місця просто не щастить на них потрапити.

Отож, щоб помітнішими були такі технічні й виробничі новинки народних промислів, започатковуємо рубрику: «Та ми ж уміємо самі!». Справді ж бо — уміємо! І маємо право пишатися цим умінням. А не тільки захоплюватися усім зарубіжним, віддавати йому перевагу. Та ще й принижувати себе при цьому, нехтуючи хистом і здібностями безлічі талановитих співвітчизників.

А тепер читайте й міркуйте: помиляємося ми чи ні?

✔ Дніпропетровськ

І в нас дахи будуть семи кольорів

Майже втричі дешевшу, але за якістю аніскільки не гіршу за імпортну, почали виготовляти металочерепицю у Дніпропетровську. Використовуючи гарячецинковий холоднопрокатний металевий лист з полімерним покриттям, випускають її вже семи кольорів. І за розмірами, які побажає замовник. Для цього колишній ливарний цех знаменитого «Південмашу» перетворено на самостійний завод «Альбатрос».

Міні-сопла на автомобільних двигунах

Уже понад десять тисяч «Жигулів» та інших марок вітчизняних автомашин обладнано в Україні унікальними плазмово-форкамерними свічами запалення, які не мають аналогів у світі. Це спеціалісти-ракетобудівники під тиском конверсії використали один зі своїх винаходів, що досі використовувався виключно на двигунах ракетоносіїв. Запропоновано, по суті, міні-сопла, котрі за всіма параметрами перевершують навіть найвідоміші нині іноземні багатоелектродні свічки автомобільних двигунів.

✔ Черкаси

Кінець «лампочкам Ілліча»?

Оригінальну технічну новинку — енергозбережну побутову лампочку, яка споживає електроенергії у 5 разів менше, ніж звичайна лампочка розжарювання, розробили інженери-конструктори смілянського ВО «Оризон». За щорічного випуску нових лампочок понад 1 мільйон штук заощаджуватиметься мільйон кіловат-годин електроенергії.

Нині підприємство налагоджує випуск нової продукції.

Сосиски виготовлятимуться в темпі

Черкаське акціонерне товариство «Темп» випустило першу партію автоматів для виготовлення сосисок та сардельок. Сконструювали автомати заводські інженери. Нові механізми, встановлені на м'ясопереробних підприємствах Києва, Черкас, Житомира, показали добрі експлуатаційні якості. До того ж, вони дешевші, ніж їх зарубіжні аналоги. Нинішнього року сосисочні автомати буде запущено в серійне виробництво.

✔ Луганськ

«Пролетар» як дзеркало скляної «революції»

Колектив лисичанського заводу скловиробів «Пролетар» налагодив випуск вітринного скла завтовшки 8 міліметрів. Таке скло досі завозили в Україну з далекого зарубіжжя. Продукція лисичанців не поступається якістю і значно дешевша.

Уперше в Україні на цьому ж заводі розпочали виробництво і великоформатних дзеркал. Їх виготовляють методом напилення срібла і тому вони якісніші та довговічніші за інші дзеркала. На ці вироби вже зачекалися вітчизняні меблеві підприємства.

✔ Харків

«Донець» — це вам не «Шилка»

Успішно пройшов випробування зенітно-ракетний комплекс «Донець», сконструйований на харківському державному підприємстві «Завод імені Малишева». Вдосконалена і модернізована на базі знаменитої установки «Шилка», нова машина, на думку фахівців, не має аналогів серед бронетехніки такого типу. «Донець» оснащений також ракетами класу «земля—повітря» і протитанковими керованими реактивними снарядами.

✔ Житомир

Турецькі видають за житомирські

Багату колекцію «Весна—літо-99» підготували художники, модельєри, технологи-розробники Житомирської панчішної фабрики ЗАТ «Україна». Серед новинок — чоловічі шкарпетки з використанням лляної пряжі, бавовняно-акрилові шкарпетки з вишивкою, привабливі жіночі колготки. Значний відсоток продукції підприємства експортується. Популярністю нових виробів стали користуватися базарні продавці: відриваючи від турецьких шкарпеток етикетки, видають їх за житомирські.

✔ Рівне

Радіозавод подає «сигнали»

На нових тролейбусах дніпропетровського «Південмашу» встановлено інформаційну систему виробництва ВАТ «Рівненський радіотехнічний завод». Система «озвучує» салон, надає пасажирам необхідну інформацію і музику. Експерти зробили висновок: рівненський виріб працює на рівні вимог часу. Рівненці налаштовані на тісну співпрацю з дніпропетровцями: якщо тролейбусний «потік» їтиме справно, машини будуть повністю забезпечені надійними радіосистемами.

Нині на радіозаводі у Рівному розробляють цифрову автомагнітолу для автомобілів запорізького заводу. Маючи держзамовлення, підприємство «оживає». Вже завантажені роботою майже 1000 чоловік.

Одне слово, сигнали пішли...

✔ Львів

ТУР прокладає дорогу

В інституті «Укравтобуспром» розроблено міський автобус малого класу. У спецавтобусі лише 6 місць. Але є тут невеликий конференц-зал, бар, холодильник, відео. Стандарти міжнародні, а ціна вдвічі менша порівняно із західними аналогами.

Один із нових автобусів ТУР-172 возив президентів під час їх зустрічі у Львові.

✔ Херсон

До снаги і євростандарт

Херсонський завод скловиробів освоїв новий вид продукції — баночку європейського стандарту із закруткою, так звану «твіст-оф». Останнім часом вона стає дедалі популярнішою серед вітчизняних товаровиробників. Підприємство працює з повним навантаженням.

Омолоджують старенькі авто

Незвичне хобі мають мешканці обласного центру брати Яворські — Юрій, Владислав та Сергій. Вони відновлюють старовинні, переважно зарубіжні, автомобілі. Безліч марок машин пройшла через руки братів і стала ніби новими. Це і «БМВ» 1939 року випуску, і «Хорх» 1935 року, старі «Кадилак», «Мерседес-Бенц» та ще немало інших.

Старший з братів, Юрій, очолює в Херсоні добровільний технічний клуб «Скіф». Саме навколо нього гуртуються місцеві любителі антикваріату. Загалом на їх рахунку — понад 50 відновлених автомобілів. Фахівці оцінюють їх як історико-технічні експонати.

Гордість братів — участь реставрованих авто у багатьох пробігах по Україні, країнах Прибалтики. Та найяскравіший спогад — авторалі в Татрах, по шляхах Чехії та Словаччини, де автомобілі витримали всі випробування.

Підготував до друку Яків ГАЛЬЧЕНКО.

ВІД РЕДАКЦІЇ. Подаючи цю першу тематичну добірку, сподіваємося, що, окрім наших власних кореспондентів, про цікаві й оригінальні технічні новинки, приклади відновлення вітчизняного виробництва, народних умільців повідомлятимуть нам і наші читачі —працівники підприємств. Адже чи варто замовчувати те, що ми уміємо самі!

У центрі уваги — особистість

Валентина Меншун.

Доброю ознакою нашого часу є велике збільшення кількості журналів. Якщо років з десять тому їх було десятки, нині журналів видається в Україні сотні. На жаль, далеко не кожному з них вдалося чітко визначити свої позиції, сформувати власне обличчя, надати виданню риси, притаманні саме йому, а не будь-якому іншому. Мабуть, ще й тому, а не тільки через економічні чинники, багато журналів зникає через рік-два після заснування.

Інша доля судилася журналу «Трибуна», який уже понад 30 років радує читачів добрими журналістськими і науковими знахідками в різних галузях нашого життя.

Про одну з них я і хотів би розповісти. Йдеться про активну пропаганду на сторінках журналу матеріалів про інтелектуальну еліту України.

У роки творення незалежної України ми наочно переконались у величезній ролі особистості в історичній долі нашого народу. У тому, що події в Україні розгорнулися саме так, що вона стала незалежною державою, величезна роль належить не безликій масі людей, а саме особистостям, які вказали народу його шлях до кращої долі, очолили його на шляху до здійснення віковічних мрій. Саме цим можна пояснити тяжіння людей до об'єктивних розповідей про видатних осіб нашого часу. Редакція журналу давно це зрозуміла. І ось з 1987 року — з номера в номер — друкує портрети осіб, які є нашою загальнонаціональною гордістю, нариси про них та інтерв'ю з ними.

«Трибуною» створено галерею портретів наших сучасників — політиків, вчених, письменників, які є сьогодні володарями людських думок. Редакція обрала і своєрідну форму подання таких матеріалів — портрет особи на першій сторінці обкладинки, а потім матеріал про цю людину або її есе, роздуми.

Побачили світ розповіді про політичних діячів О. Ткаченка, О. Мороза, В. Симоненка, Л. Лук'яненка, В. Чорновола, видатних учених — Б. Патона, В. Шинкарука, Ю. Шемшученка, В. Трефілова, К. Ситника, С. Дорогунцова та багатьох інших.

Оскільки журнал нерозривно зв'язаний з діяльністю товариства «Знання» України, на його сторінках регулярно з'являються портрети й виступи тих, хто невтомно несе знання в маси.

Звичайно, не можна недооцінювати у визначенні напрямів роботи журналу редакційної колегії, до складу якої входять відомі політичні та громадські діячі, народні депутати України, вчені, господарники. Та хочу сказати про людину, яка не лише спрямовує цей талановитий колектив, а й практично здійснює всі задуми. Йдеться про головного редактора журналу, заслуженого журналіста України Валентину Іванівну Меншун. Мені випало багато років працювати з нею в товаристві «Знання» України, в редакції журналу. І мене завжди вражала в ній і вражає понині не лише величезна працездатність, яскравий журналістський талант, а й та суто моральна риса, як глибока повага та любов до кожної конкретної людини, про яку йде мова. Цікаво, що абсолютна більшість портретів-нарисів про героїв нашого журналу належить перу В. Меншун. Її вміння зрозуміти справжню сутність людини, оцінити її, уникаючи дрібниць, які іноді заважають нам по-справжньому побачити людину у всіх її проявах, вражає не лише читачів, а навіть тих, хто сам має хист до журналістської праці.

Днями Валентина Іванівна Меншун відзначатиме свій ювілей. І всім нам, прихильникам її таланту, хочеться побажати їй міцного здоров'я, подальших творчих успіхів! Віримо, що багато ще років на обкладинках журналу «Трибуна» з'являтимуться портрети людей, які створюють добру славу Україні, а на сторінках журналу — нариси Валентини Іванівни про цих особистостей.

Борис КОРОЛЬОВ, професор Національного університету ім. Тараса Шевченка, заслужений працівник вищої школи України.

Рекомендації

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про рекомендації парламентських слухань щодо невідкладних заходів по виконанню законодавства з питань соціального захисту пенсіонерів, ветеранів та інвалідів і шляхи його удосконалення

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Схвалити рекомендації парламентських слухань щодо невідкладних заходів по виконанню законодавства з питань соціального захисту пенсіонерів, ветеранів та інвалідів і шляхи його удосконалення.

2. Кабінету Міністрів України разом з комітетами Верховної Ради України у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів, з питань національної безпеки і оборони, з питань соціальної політики та праці вжити необхідних заходів щодо їх виконання.

3. На Дні Уряду у жовтні 1999 року заслухати інформацію про хід виконання зазначених рекомендацій.

Голова Верховної Ради України
О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ,
5 травня 1999 року.
№ 621-XIV.

Учасники парламентських слухань, проаналізувавши стан соціального захисту пенсіонерів, ветеранів та інвалідів, відзначають, що глибокі кризові явища, які охопили усі сфери суспільного життя, падіння виробництва, постійне зростання цін, відсутність належного контролю з боку владних структур за додержанням вимог законів України «Про пенсійне забезпечення», «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні», «Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні» вкрай негативно вплинули на забезпечення державних гарантій зазначеним категоріям населення, призвели до різкого зниження рівня життя громадян похилого віку, їх зубожіння і вимирання.

Серед найбідніших верств населення — ветерани війни і праці, інваліди різних категорій, люди, які захищали нашу Вітчизну, хто відроджував її в повоєнний період, кому завдячує нинішнє покоління своїм життям.

З року в рік зменшуються бюджетні асигнування на їх соціальний захист. В минулому році вони становили лише 11,8 відсотка від суми, передбаченої чинним законодавством. Так, видатки на пільговий відпуск ліків для ветеранів війни становлять 10 відсотків, зубне протезування — 7–8, санаторно-курортне лікування — 5–7, забезпечення скрапленим газом — до 10, виділення інвалідам війни автомобілів — всього 3–5 відсотків.

У занедбаному стані перебуває ряд госпіталів для ветеранів та інвалідів війни. Знущанням над хворими є те, що на харчування для них виділяється 65–90 копійок, на лікування — до 1 гривні на добу, обмежується подача електроенергії (8 годин на добу), паралізована робота діагностичних кабінетів. Взагалі, ліків виділяється лише близько 20 відсотків від потреби, а харчування не перевищує 40 відсотків біологічної норми.

Надзвичайно низьким розміром пенсій, зрівнялівкою, порушенням рівності прав пенсіонерів характеризується пенсійне забезпечення для 13,4 млн. наших громадян.

У державі склалася хибна практика здійснення цілої низки соціальних виплат з Пенсійного фонду України, які не пов'язані з трудовим вкладом працівників.

Не забезпечено виконання Закону України «Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про пенсійне забезпечення» від 4 червня 1997 року щодо підвищення рівня мінімальної пенсії за віком. Недосконалим залишається механізм коригування заробітної плати для обчислення розміру пенсії тим категоріям осіб, які вийшли на пенсію до 1992 року, чим суттєво знецінено зарплату і тим самим розмір їх пенсій. Не проведено в повному обсязі індексацію пенсій.

Вкрай складна ситуація із виплатою пенсій. Заборгованість з її фінансуванням постійно зростає і вже перевищила 2,3 млрд. гривень. Хронічними стають невиплати пенсій в багатьох регіонах упродовж 5–8 місяців, масове погашення заборгованості різними товарами, нерідко сумнівної якості, у тому числі горілчаними виробами, мінеральними добривами і навіть домовинами та надгробними плитами.

Викликають занепокоєння численні факти порушення законодавства при призначенні пенсій у бік їх заниження, використання не за призначенням коштів, виділених для потреб соціального захисту інвалідів та ветеранів.

У державі намітилася тенденція до значного звуження соціальних гарантій малоімущим категоріям населення, що суперечить нормам Конституції України. Кабінет Міністрів України, деякі інші центральні органи виконавчої влади нерідко приймають нормативно-правові акти щодо порядку надання житлово-комунальних пільг, медичного, транспортного обслуговування, виплати грошових компенсацій тощо, в яких ігнорується чинне законодавство, ускладнюється механізм його реалізації, що викликає масове невдоволення ветеранів та інвалідів.

Внесені Верховною Радою України зміни до законів «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» та «Про пенсійне забезпечення», які спрямовані на вирішення наболілих проблем пенсіонерів, на жаль, не знайшли розуміння і підтримки як з боку Президента України, так і Уряду України.

Під загрозою опинилася вся державна система соціального захисту інвалідів. Незадовільне бюджетне фінансування Фонду України соціального захисту інвалідів призвело до зростання заборгованості по соціальних виплатах інвалідам, яка становить 91 млн. гривень. В кризовому стані опинилися протезна промисловість, підприємства громадських організацій інвалідів.

Учасники парламентських слухань вважають, що нинішній стан соціального захисту людей похилого віку ставить під загрозу громадянський спокій та злагоду у суспільстві.

З метою здійснення невідкладних соціально-економічних і організаційних заходів, спрямованих на виконання законодавства стосовно соціального захисту пенсіонерів, ветеранів та інвалідів і подальше його удосконалення, учасники парламентських слухань рекомендують:

Верховній Раді України:

1. Враховуючи надзвичайно важкий матеріальний стан, в якому сьогодні перебувають мільйони найбільш знедолених громадян України – пенсіонери, ветерани та інваліди, звернутися до Президента України з проханням підписати прийняті Верховною Радою України Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про пенсійне забезпечення» та Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту».

2. Комітетам Верховної Ради України у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів, з питань оборони та національної безпеки, з питань соціальної політики та праці, з питань бюджету разом з Рахунковою палатою, іншими державними органами забезпечити дієвий контроль за виконанням чинного законодавства стосовно соціального захисту пенсіонерів, ветеранів війни і праці та інвалідів.

З цією метою ширше використовувати набутий досвід проведення в різних регіонах України виїзних засідань парламентських комітетів.

3. При внесенні змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 1999 рік» передбачити:

— погашення заборгованості Пенсійному фонду України, що виникла у попередні роки по виплатах пенсій військовослужбовцям рядового, сержантського та старшинського складу строкової служби та їх сім'ям і виплатах, пов'язаних із соціальним захистом громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи;

— збільшення видатків на соціальний захист ветеранів війни, праці та інвалідів;

— виведення з доходної частини бюджету платежів до Фонду України соціального захисту інвалідів за нестворені робочі місця;

— виділення цільових компенсацій збитків від безоплатних транспортних перевезень пільгових категорій громадян.

4. З метою законодавчого забезпечення удосконалення системи соціального захисту населення законопроекти, які регулюють ці питання, вважати пріоритетними і такими, що підлягають першочерговому розгляду. Прискорити розгляд проектів законодавчих актів про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, про недержавні пенсійні фонди, про державну соціальну допомогу, уточнити пропозиції про внесення змін до Закону України «Про статус ветеранів військової служби та їх соціальний захист», поданий Кабінетом Міністрів України.

5. У разі прийняття законодавчих актів щодо зменшення надходжень до Пенсійного фонду України визначати джерела їх покриття.

6. Усунути недоліки і колізії чинного законодавства щодо пільгового оподаткування підприємств громадських організацій інвалідів та ветеранів війни — з урахуванням специфіки підприємств Українського товариства сліпих і Українського товариства глухих, інших всеукраїнських і регіональних громадських організацій.

При розгляді проекту Податкового кодексу України передбачити пільги для підприємств зазначених громадських організацій, а також підприємств, що використовують працю інвалідів, та для інвалідів – суб'єктів підприємницької діяльності.

7. Внести зміни і доповнення до Закону України «Про фізичну культуру і спорт» щодо розвитку Параолімпійського руху України та реабілітації інвалідів засобами фізичної культури і спорту.

8. Прийняти Постанову Верховної Ради України про позабюджетне фінансування вирішення проблем інвалідів (стосовно запровадження загальнодержавної цільової лотереї для фінансування заходів щодо підтримки інвалідів).

9. При розгляді законопроекту про лотереї та розіграші взяти за основу проект, підготовлений Комітетом Верховної Ради України з питань фінансів і банківської діяльності, оскільки в ньому передбачено фінансування державних програм соціально-побутового та матеріального забезпечення інвалідів.

10. За погодженням з парламентами держав — учасниць СНД до 1 липня 1999 року прийняти Постанову Верховної Ради України щодо заходів по відзначенню 55-ої річниці Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 років.

Розглянути проект Закону України про увічнення пам'яті загиблих при захисті Батьківщини.

Кабінету Міністрів України:

1. Забезпечити виконання Конституції України, законів та інших нормативно-правових актів у сфері соціального захисту пенсіонерів, ветеранів та інвалідів, привести у відповідність з ними власні рішення.

Враховуючи багаточисельні звернення громадян з цього приводу, внести зміни або скасувати постанови, які суперечать чинному законодавству, зокрема:

від 21 грудня 1998 року № 2034 «Про індексацію грошових доходів громадян»;

від 8 вересня 1997 року № 999 «Про затвердження порядку забезпечення інвалідів автомобілями»;

від 1 серпня 1996 року № 879 «Про встановлення норм користування комунальними послугами громадянами, які мають пільги щодо їх оплати»;

від 12 вересня 1996 року № 1114 «Про внесення змін до порядку подання і розміри грошових компенсацій вартості санаторно-курортного лікування деяким категоріям громадян»;

від 17 серпня 1998 року № 1303 «Про впорядкування безоплатного та пільгового відпуску лікарських засобів за рецептами лікарів у разі амбулаторного лікування окремих груп населення та за певними категоріями захворювань»;

від 8 лютого 1994 року № 63 «Про організаційні заходи щодо застосування Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту».

2. Ліквідувати дискримінацію при визначенні середньомісячного заробітку для обчислення розміру пенсії пенсіонерам, які отримують пенсію із заробітної плати до 1992 року.

3. Вжити заходів щодо:

— легалізації доходів населення, зменшення тіньового сектора економіки та підготовки пропозицій для вирішення у законодавчому порядку питання посилення відповідальності платників, які ухиляються від реєстрації та сплати збору на обов'язкове державне пенсійне страхування;

— погашення заборгованості Пенсійному фонду України з Державного бюджету України і з Фонду для здійснення заходів щодо ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та соціального захисту населення;

— погашення заборгованості з виплати пенсій. Розробити і внести на розгляд Верховної Ради України проект Закону України, в якому комплексно і системно вирішити питання наповнення бюджету Пенсійного фонду України, в тому числі за рахунок можливого встановлення зборів за послуги, що надаються операторами мобільного зв'язку. Створити міжвідомчу робочу групу для підготовки пропозцій по нетрадиційному наповненню бюджету Пенсійного фонду України;

— виплати громадянам заборгованості по знецінених грошових заощадженнях в установах Ощадбанку станом на 1 січня 1992 року згідно з відповідною Постановою Верховної Ради України.

4. Забезпечити цільове використання коштів Пенсійного фонду України, не допускати відволікання їх на інші видатки, не пов'язані з пенсійним забезпеченням громадян за рахунок збору на обов'язкове державне пенсійне страхування, та підготувати пропозиції по внесенню змін до законів України про розмежування джерел фінансування соціальних виплат між Державним бюджетом України та Пенсійним фондом України.

5. Протягом першого півріччя 1999 року затвердити перелік:

— аптек (не менше двох в районі, місті), що не підлягають приватизації, або відновити статус об'єктів комунальної чи державної власності для пільгового відпуску ліків ветеранам війни та іншим пільговим категоріям населення;

— спеціалізованих магазинів, відділів, секцій, що не підлягають приватизації, для продажу товарів ветеранам війни, передбачивши кошти в регіональних бюджетах на оренду приміщень та оплату комунальних послуг у цих магазинах;

— переглянути норми та переліки товарів для продажу їх ветеранам за соціально доступними цінами, звернувши особливу увагу на обслуговування ветеранів і пенсіонерів, які проживають у сільській місцевості. Внести пропозиції до Верховної Ради України щодо звільнення цих товарів від оподаткування.

6. В межах бюджетних асигнувань збільшити виділення коштів на:

— закупівлю, технічне обслуговування автомобілів для інвалідів війни, виплату компенсацій на бензин, а також транспортне обслуговування;

— санаторно-курортне лікування та виплату компенсацій інвалідам і ветеранам війни замість путівок, вартості самостійного санаторно-курортного лікування.

7. Вжити заходів до зміцнення матеріально-технічної та лікувальної бази госпіталів для інвалідів війни. За підсумками виконання Державного бюджету України за перший квартал 1999 року внести пропозиції до Верховної Ради України щодо виділення додаткових коштів на розвиток Українського державного медико-соціального центру ветеранів війни в селі Циблі Київської області в сумі 725 тис. гривень.

8. Відповідно до статей 12–15 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», протягом першого півріччя 1999 року затвердити середні норми споживання газу, електроенергії, інших комунальних послуг, що надаються ветеранам війни та іншим пільговим категоріям населення.

9. Здійснити заходи щодо увічнення пам'яті захисників Батьківщини, приведення в порядок кладовищ, могил загиблих та померлих учасників Великої Вітчизняної війни та пам'ятників їм. При уточненні Державного бюджету України на 1999 рік передбачити кошти на створення в селі Ново-Петрівці Київської області меморіального комплексу «Київське ратне поле» в сумі до 400 тис. гривень.

10. До кінця 1999 року завершити підготовку та прийняття нормативно-правових актів, які становлять механізм реалізації законів про соціальний захист інвалідів, ветеранів війни та праці.

11. При уточненні показників Державного бюджету України передбачити збільшення витрат на придбання спецавтотранспорту для інвалідів, а також на погашення заборгованості за попередні роки по компенсаційних виплатах інвалідам, оплаті виготовлених для них протезно-ортопедичних виробів та засобів реабілітації і пересування.

12. Підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України проекти законів про внесення змін і доповнень до Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні», про державну соціальну допомогу та про впорядкування пенсій різним категоріям населення.

13. Забезпечити виконання Постанови Верховної Ради України від 3 грудня 1998 року «Про заходи щодо поліпшення соціального захисту інвалідів».

14. Підтримати діяльність Українського товариства глухих та Українського товариства сліпих щодо підвищення рівня соціальної захищеності інвалідів по зору і слуху шляхом:

— надання виробничим підприємствам, які засновані цими товариствами, державного замовлення та сприяння в одержанні регіональних замовлень на виробництво продукції (товарів, робіт, послуг);

— залучення на основі кооперації підприємств товариств до державних програм розвитку галузей виробництва продукції (робіт, послуг);

— надання об'єктам соціальної сфери товариств щорічної державної фінансової підтримки.

15. Зупинити дію Постанови Кабінету Міністрів України від 17 лютого 1999 року № 180 «Про деякі питання діяльності Державного казначейства України» в частині обслуговування позабюджетних коштів Фонду України соціального захисту інвалідів.

учасників парламентських слухань щодо невідкладних заходів по виконанню законодавства стосовно соціального захисту пенсіонерів, ветеранів та інвалідів і шляхи його удосконалення

16. Заборонити скорочення штатних працівників інтернатних закладів для дітей-інвалідів, центрів реабілітації інвалідів, будинків інвалідів.

17. Оргкомітету по підготовці до участі у XXVII літніх Олімпійських та XI Параолімпійських ігор 2000 року при Кабінеті Міністрів України розглянути стан підготовки національної збірної команди спортсменів-інвалідів України до участі в XI Параолімпійських іграх 2000 року у Сіднеї, акцентувавши розгляд на додержанні рівних конституційних прав здорових спортсменів та спортсменів-інвалідів.

Міністерству праці та соціальної політики України:

1. Постійно здійснювати контроль за дотриманням та виконанням місцевими органами соціального захисту населення законодавства у сфері пенсійного забезпечення, правильним і своєчасним призначенням пенсій і цільовим використанням коштів Пенсійного фонду України.

2. В установлені терміни подати на розгляд Кабінету Міністрів України національну програму професійної реабілітації та зайнятості інвалідів України.

3. Розробити та впровадити заходи щодо систематичної співпраці Міністерства і відповідних органів з громадськими організаціями інвалідів та залучення їх до формування державної політики щодо розв'язання проблем інвалідів.

4. Підготувати для міністерств і відомств, діяльність яких пов'язана з становищем інвалідів, пропозиції стосовно їх соціальної підтримки у суспільстві.

5. Розробити та впровадити заходи щодо підтримки санаторно-курортних закладів для інвалідів з найбільшим ступенем ураження здоров'я (тотально сліпі, інваліди з спинальними травмами, тяжкими формами церебрального паралічу та високим рівнем ампутації).

6. Вивчити можливість повернення в систему Міністерства праці та соціальної політики України медико-соціальних експертних комісій та подати відповідні пропозиції Кабінету Міністрів України.

7. З метою забезпечення виконання законодавства зобов'язати підвідомчі місцеві органи дотримуватися встановленого порядку надання статусу учасника війни, особливо громадянам, які в період війни працювали в індивідуальних сільських господарствах, колишнім школярам, студентам. Постійно здійснювати методичне керівництво відповідними комісіями в їх діяльності по поданню допомоги громадянам у розшуку необхідних документів та доказів.

8. Разом з Міністерством фінансів України та іншими контрольними органами встановити дієвий контроль за цільовим використанням коштів на реалізацію пільг ветеранам, передбачених у Державному та місцевих бюджетах. Про результати цієї роботи інформувати Кабінет Міністрів України та відповідні комітети Верховної Ради України.

9. З метою цільового та адресного надання пільг і допомог у співробітництві з Державним комітетом статистики України встановити облік ветеранів війни та праці за категоріями і видами передбачених законодавством пільг і гарантій.

10. Вжити заходів для забезпечення обласних, Київського та Севастопольського міських управлінь соціального захисту населення бланками посвідчень та інших документів національного та міжнародних зразків про право на пільги ветеранів війни.

11. Внести пропозиції щодо проведення в 2001 році міжнародного року волонтерів (добровольців з числа пенсіонерів) та забезпечення створення мережі волонтерського руху (Резолюція Генеральної Асамблеї ООН від 20 листопада 1991 року).

Міністерству охорони здоров'я України:

1. Переглянути чинні нормативи та затвердити новий порядок медичного обслуговування ветеранів війни, праці та інвалідів, включаючи проведення комплексних медичних оглядів, стаціонарного, санаторно-курортного лікування, диспансеризації, встановлення групи інвалідності, а також діяльності госпіталів, відділень, палат для інвалідів війни.

2. До 1 липня 1999 року подати пропозиції Кабінету Міністрів України щодо переліку аптек, що не підлягають приватизації, для обслуговування ветеранів війни та інших пільгових категорій населення. Затвердити зразки рецептів для різних категорій пенсіонерів та перелік ліків обов'язкової пільгової групи для їх відпуску.

3. Подати пропозиції Кабінету Міністрів України про зміни або скасування Постанови Кабінету Міністрів України від 17 серпня 1998 року № 1303 щодо порядку виділення ліків деяким пільговим категоріям населення, оскільки її окремі положення не відповідають чинному законодавству.

4. Розглянути питання щодо змін та доповнень до положень про медико-соціальну експертну комісію з урахуванням внесених змін до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту».

5. Разом з Міністерством освіти України вирішити можливість введення посади «спеціаліст з фізичної реабілітації» до штатних розписів підпорядкованих їм закладів.

6. Розробити та впровадити заходи щодо особливого порядку медичного обслуговування інвалідів з найбільшим ступенем ураження здоров'я, які мають обмеження в пересуванні.

Міністерству оборони України:

1. Спільно з Міністерством фінансів України, Державним казначейством України вжити заходів до погашення заборгованості з виплати пенсій ветаранам війни, іншим пенсіонерам Збройних Сил України.

2. Подати пропозиції Кабінету Міністрів України щодо внесення змін до постанов від 8 вересня 1997 року № 999, від 1 липня 1996 року № 879, від 12 вересня 1996 року № 1114, від 17 серпня 1998 року № 1303, від 8 лютого 1994 року № 63 та інших з питань забезпечення інвалідів автомобілями, надання житлово-комунальних пільг, санаторно-курортного та медичного обслуговування тощо, які викликають найбільше нарікань з боку ветеранів війни та інвалідів.

3. Посилити контроль за діяльністю комісій з питань встановлення статусу учасника війни та учасника бойових дій, подавати їм необхідну методичну допомогу. З цією метою разом з Міністерством праці та соціальної політики України та відповідними комітетами Верховної Ради України практикувати проведення спільних семінарів, нарад, перевірок за участю фахівців заінтересованих міністерств і відомств.

4. Проводити роботу по вишукуванню коштів для збільшення обсягів фінансування санаторно-курортного лікування та виплати компенсації інвалідам війни замість путівок, іншим ветеранам війни —компенсації вартості самостійного санаторно-курортного лікування.

5. Разом з Міністерством праці та соціальної політики України і Міністерством охорони здоров'я України подати Кабінету Міністрів України пропозиції щодо поширення пільг і гарантій, передбачених законодавством для інвалідів війни, на колишніх військовослужбовців, які стали інвалідами в період проходження служби в армії та інших військових формуваннях.

Міністерству фінансів України:

1. Забезпечити своєчасне і в повному обсязі надходження коштів з Державного бюджету України до Пенсійного фонду України для виплати пенсій військовослужбовцям рядового, сержантського і старшинського складу строкової служби та їх сім'ям, на розмежування джерел фінансування пенсій, призначених за різними пенсійними програмами, для фінансування витрат на соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

2. Забезпечити в повному обсязі фінансування державних програм соціально-побутового та матеріального забезпечення інвалідів, а також погашення по них заборгованості за попередній період.

3. Здійснити заходи щодо посилення контролю за цільовим витрачанням коштів, передбачених у бюджетах всіх рівнів на реалізацію Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту».

Разом з Міністерством праці та соціальної політики України та Державним комітетом статистики України розглянути питання про затвердження статистичної звітності органів, які надають пільги ветеранам війни, по використанню виділених на цю мету бюджетних та позабюджетних коштів.

4. За підсумками першого кварталу цього року подати пропозиції Кабінету Міністрів України про включення до Державного бюджету України на 1999 рік видатків на виплату щорічної разової грошової допомоги ветеранам війни.

5. Забезпечити виділення відповідних коштів Державному комітету України з фізичної культури і спорту на фінансування фізичної культури, спорту та реабілітації інвалідів, а також забезпечити контроль за їх цільовим використанням.

6. Разом з Міністерством економіки України вирішити питання про виділення капіталовкладень на завершення будівництва Центру реабілітації інвалідів «Оптиміст» у м. Дніпропетровську.

Державному комітету інформаційної політики України:

1. Організувати регулярні програми з тематичними випусками «Ветеран», «Турбота», «Мої літа — моє багатство», «Ми пам'ятаємо про вас», «Ваша юність», «Традиції ветеранів — молоді» про життя ветеранів війни і праці, інвалідів, висвітлення проблем життєдіяльності людей старшого віку.

2. Вирішити питання щодо трансляції по держаних телеканалах актуальних спортивних програм та новин з сурдоперекладом і літеровим титруванням, тривалістю не менше 10 годин на тиждень, у час, зручний для інвалідів та осіб з вадами слуху.

Пенсійному фонду України:

1. Розробити заходи щодо своєчасного забезпечення фінансування пенсій, призначених відповідно до Закону України «Про пенсійне забезпечення» та цільового використання коштів Пенсійного фонду України, що формуються за рахунок збору на обов'язкове державне пенсійне страхування.

2. Посилити контроль за правильним нарахуванням, своєчасним і повним перерахуванням та надходженням збору на обов'язкове державне пенсійне страхування, інших обов'язкових платежів, а також витрачанням коштів Пенсійного фонду України.

3. У першому півріччі 1999 року внести пропозиції Кабінету Міністрів України щодо розширення поля оподаткування та надходження додаткових коштів до Пенсійного фонду України на суму не менше 5 млрд. гривень в розрахунку на рік.

4. Практикувати натуральну оплату пенсій (за згодою громадян) продуктами харчування, медикаментами, одягом, взуттям та іншими товарами по пільгових цінах у спеціалізованих магазинах. Забезпечити необхідний контроль за такою виплатою пенсій.

Генеральній прокуратурі України:

1. Посилити нагляд за дотриманням та виконанням органам виконавчої влади законодавства з питань пенсійного забезпечення і цільовим використанням коштів Пенсійного фонду України.

2. Підвищити ефективність роботи органів прокуратури по контролю за виконанням місцевими органами влади та їх посадовими особами вимог законодавства про соціальний захист громадян похилого віку, інвалідів, зокрема, законів України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», «Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні», «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні».

Про результати періодично інформувати Верховну Раду України.

Міністерству внутрішніх справ України:

Підготувати та подати Кабінету Міністрів України відповідний проект постанови щодо внесення змін до Правил дорожнього руху з метою створення умов для безперешкодного доступу інвалідів та під'їзду їх автотранспорту до адміністративних будинків органів державної влади, об'єктів соціальної інфраструктури, підприємств, установ та організацій.

Державному комітету зв'язку та інформатизації України:

Здійснювати контроль за виконанням Постанови Верховної Ради України від 3 грудня 1998 року «Про заходи щодо поліпшення соціального захисту інвалідів» стосовно заборони підприємствами зв'язку всіх форм власності встановлювати для інвалідів I і II груп та сімей, в яких два або більше інвалідів, оплату послуг електрозв'язку за місцеві телефонні розмови з квартирних телефонів при похвилинному обліку їх тривалості.

Державному комітету України з фізичної культури і спорту:

1. Вирішити питання щодо створення та фінансування штатних команд спортсменів-інвалідів та забезпечення найкращих спортсменів-інвалідів стипендіями.

2. Вжити заходів до виконання Закону України «Про Державний бюджет України на 1999 рік» щодо фінансування фізичної культури, спорту та реабілітації інвалідів, підготовки національної збірної команди спортсменів-інвалідів України до участі в XI літніх Параолімпійських іграх 2000 року.

3. Переглянути формування календарного плану заходів з фізичної культури і спорту для інвалідів, збільшивши видатки по забезпеченню національних та міжнародних заходів щодо фізичної культури, спорту і реабілітації інвалідів та кваліфікаційних змагань до XI літніх Параолімпійських ігор 2000 року.

Державному комітету будівництва, архітектури та житлової політики України і Міністерству транспорту України:

При забудові населених пунктів, формуванні з житлових районів, розробці проектних рішень, будівництві і реконструкції будинків, споруд та їх комплексів, аеропортів, залізничних і автовокзалів, морських і річкових портів, при проектуванні і створенні нових транспортних засобів передбачати пристосування та спеціальне обладнання для безперешкодного використання їх інвалідами.

Раді Міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським державним адміністраціям, Верховній Раді Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським радам:

1. До 1 червня 1999 року розробити і затвердити на сесіях рад, колегіях органів управління заходи щодо виконання цих Рекомендацій та усунення недоліків у роботі по виконанню законодавства про соціальний захист ветеранів війни, праці, пенсіонерів та інвалідів.

2. Місцевим радам, галузевим управлінням разом з депутатами всіх рівнів та ветеранськими організаціями до 1 липня 1999 року провести обстеження житлово-побутових умов інвалідів, ветеранів війни, звернувши особливу увагу на технічний стан житла, забезпечення паливом, скрапленим газом та продуктами харчування, своєчасність виплати пенсій, необхідність стаціонарного лікування та інші питання. За результатами обстежень вживати заходів щодо усунення недоліків.

3. При уточненні показників місцевих бюджетів на 1999 рік за підсумками першого кварталу та першого півріччя передбачити розширення фінансування заходів по реалізації Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», Закону України «Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку» з розмежуванням за окремими статтями видатків і категоріями ветеранів.

Особливу увагу звернути на розвиток лікувальної, матеріально-технічної та побутової бази обласних госпіталів, передбачивши додаткове виділення їм коштів.

4. Продовжити практику розробки та здійснення в містах та районах областей цільових програм «Ветеран», «Турбота», «Здоров'я літніх людей» тощо.

Конкретизувати заходи по наданню пільг ветеранам та інвалідам в програмах економічного і соціального розвитку до 2000 року.

5. Вишукувати нетрадиційні надходження до місцевих бюджетів і широко залучати позабюджетні кошти для подання грошової і натуральної допомоги інвалідам та ветеранам війни, створювати державні та громадські фонди для їх матеріальної підтримки.

6. Вжити заходів по розширенню в стаціонарних медичних закладах областей мережі необхідної кількості спеціальних виплат та ліжок для лікування інвалідів і ветеранів війни.

До кінця цього року вивчити і, за можливістю, створити філії обласних госпіталів для інвалідів війни.

7. Прискорити реорганізацію мережі аптечного господарства з метою значного поліпшення медикаментозного забезпечення інвалідів, ветеранів війни та праці.

До 1 червня 1999 року затвердити перелік аптек, що не підлягають приватизації.

8. З метою вирішення питання пільгового проїзду ветеранів війни, праці, пенсіонерів та інвалідів на комерційних, орендних, приватних маршрутах доручити міськрайвиконкомам та райдержадміністраціям в тримісячний термін переглянути договори на перевезення їх за допомогою цих форм обслуговування.

9. Розробити графіки телефонізації квартир інвалідів та ветеранів, ремонту їх житла, забезпечення твердим паливом та скрапленим газом.

10. Встановити дієвий контроль за виконанням плану дій відповідних органів і служб щодо погашення заборгованості по виплатах пенсій, посилити вимогливість до боржників за своєчасну сплату обов'язкових зборів. Поліпшувати роботу по наданню пенсіонерам (за їх згодою) товарів, послуг, у тому числі твердого палива, електроенергії тощо в рахунок існуючої заборгованості з виплати пенсій.

11. З метою підвищення ефективності та якості роботи органів соціального захисту населення розглянути питання про подання їм допомоги і, в першу чергу, у створенні належних умов праці, обладнанні електронно-обчислювальною технікою, закріпленні кадрового потенціалу.

12. Завершити реорганізацію 130 самостійних відділень соціальної допомоги вдома в територіальні центри соціального обслуговування пенсіонерів та одиноких непрацездатних громадян похилого віку з метою адресного подання побутової та натуральної допомоги.

13. Зміцнити матеріально-технічну базу територіальних центрів, відділень соціальної допомоги, будинків-інтернатів, професійно-технічних училищ для інвалідів, санаторіїв, забезпечивши їх відповідним фінансуванням, приміщеннями, автотранспортом, а соціальних працівників — велосипедами, проїзними квитками, спецодягом.

вже перевищила 2,3 млрд. гривень

Хроніка. Факти. Події

✔ Москва

Практичні питання за Івановим

Низку практичних питань (підписання додаткових угод по ЧФ, урегулювання проблем функціонування флоту та його перебування в Криму) буде розглянуто 5 липня під час очікуваного візиту до Києва міністра закордонних справ РФ Ігоря Іванова та запланованого на середину липня в столиці України п'ятого засідання Змішаної російсько-української комісії зі співробітництва на рівні глав урядів.

✔ Мінськ

Лукашенко проти бомбової дипломатії

Президент Білорусі Олександр Лукашенко заявив: зміцненню Союзу Білорусі з Росією він надає важливого значення ще й тому, що одному протистояти сьогодні військовій агресії неможливо.

Торкаючись балканської проблеми, Олександр Лукашенко сказав, що закінчення бомбардувань і введення миротворців у Косово не вирішує всіх проблем. За його словами, там і досі зберігається вогнище міжнародної напруженості. «Наша країна проти бомбової дипломатії, ми за такий світопорядок, при якому враховувалися б інтереси всіх держав — і економічно розвинених, і тих, що розвиваються», — сказав Олександр Лукашенко.

✔ Нью-Йорк

Іракське питання — твердий горішок

Рада Безпеки ООН провела закриті консультації з іракського питання. Це перший раунд дискусій з проектів резолюцій щодо Іраку. На столі в РБ ООН нині три проекти резолюцій. Найбільший інтерес становить проект документа, розроблений Великою Британією та Нідерландами. Та поки що визначено ті напрями, за якими в подальшому очікуються серйозні дискусії. Зокрема, це механізм призупинення санкцій щодо Іраку та ступінь фінансового контролю за грошима, отриманими Багдадом внаслідок експорту нафти.

✔ Сеул

Трагедія в дитячому центрі відпочинку

Обгорілі до невпізнанності тіла 23 дітей — жертв пожежі в дитячому центрі відпочинку південнокорейського міста Хвасон — перевезено для упізнавання до Національного інституту наукових досліджень, де застосовуватимуть спеціальні технології для визначення загиблих. За словами свідків, полум'я помітили о пів на першу ночі, проте перший дзвінок до пожежної частини надійшов лише через 11 хвилин. Як сказав один зі співробітників дитячого центру, у приміщеннях було дуже мало вогнегасників, а пожежники прибули надто пізно.

✔ Фотофакт

Американський місіонер і вчитель Герберт Грег після звільнення з чеченського полону внаслідок секретної операції російських спецслужб. У полоні американець втратив один палець. На запитання, чи приїде він ще раз до Росії, Герберт Грег не дав ніякої відповіді...

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств. Фото АП.

Чи допустить Європа страту Оджалана?

Суд держбезпеки Анкари засудив главу оголошеної поза законом Курдської робітничої партії (КРП) Абдуллаха Оджалана до вищої міри покарання — смертної кари.

Такий вирок за підсумками судового процесу, що завершився на острові Імрали в Мармуровому морі, було одностайно винесено на підставі 125-ї статті Кримінального кодексу Туреччини: «зрада батьківщини і скоєння злочинів, спрямованих проти держави і її цілісності». Оджалан, виступивши з останнім словом, відкинув звинувачення у зраді батьківщини.

Суд над Оджаланом, якого було захоплено турецьким спецназом у Кенії 15 лютого, почався 31 травня. Вже з перших хвилин процесу підсудний закликав помилувати його. Через кілька годин він, однак, погрожував, що смертна кара призведе до поширення збройного конфлікту між його прибічниками і владою. Оджалан спочатку взяв на себе відповідальність за дії КРП, але потім стверджував, що не віддавав наказів на скоєння терактів бойовиками-камікадзе і акцій насильства щодо мирних громадян. До речі, представник збройного крила КРП пророкує нову хвилю насильства в Туреччині після винесення вироку Абдуллаху Оджалану.

Але країни ЄС готують спільний документ у зв'язку з винесенням смертного вироку Абдуллаху Оджалану. Буде організовано спільну акцію на рівні керівників країн—членів Євросоюзу і дано відповідну оцінку вироку й самому судовому процесу. Очікується, що оцінка буде вельми критична, оскільки майже в усіх державах Європи, до яких відносить себе й Туреччина, смертну кару скасовано.

З іншого боку, Туреччина — член НАТО — продемонструвала, що «справляється» з проблемою курдів, яка подібна до проблеми косовських албанців, не більш гуманними методами, ніж Мілошевич. Окрім того, вже пролунали серйозні попередження: якщо Анкара перерве 15-річний мораторій на заборону смертної кари, то Європейського союзу їй не бачити як власних вух. Рада Європи також вельми негативно висловилася щодо дій Туреччини у зв'язку з винесенням вердикту Оджалану.

Напевне, страту Абдуллаху Оджалану замінять на довічне ув'язнення. І цей смертний вирок має символічний характер — як своєрідна данина внутрішнім надзвичайно жорстким настроям у Туреччині.

Вирок винесено на затвердження законодавців. Вони й ухвалять рішення щодо того, виконати смертний вирок чи замінити його на 36-річне тюремне

ув'язнення на підставі закону про боротьбу з тероризмом. У разі винесення Оджалану вироку, який передбачає довічне ув'язнення, вердикт пройде процедуру затвердження за аналогічною схемою, і на підставі 59-ї статті кримінального кодексу вирок буде замінено на 22 роки ув'язнення.

Хоч яким буде вирок, він має бути затверджений ще й президентом Туреччини, а потім опублікований в «Офіційній газеті». У будь-якому разі Оджалан має право на оскарження вироку як у самій Туреччині, так і в Європейському суді з прав людини.

Яна ОСАДЧА.

Про перспективи «доларизації»

Ніколи не спостерігали, як ваші діти грають у магазин? До речі, дуже цікаво. Найчастіше у їхніх взаєморозрахунках фігурують такі грошові одиниці: долари, рублі, гривні та... песо. Про існування євро малюки не підозрюють, адже тітоньки з серіалів не тратять грошей з такою назвою. А ось про долари наші вундеркінди знають все. І не з серіалів.

У країнах Латинської Америки, яка безперервно поставляє кінопродукцію для українських пенсіонерів та домогосподарок, останнім часом дедалі частіше обговорюють позитивні й негативні сторони прийняття долара США як національної грошової одиниці. При цьому як основний аргумент використовують тезу про те, що здійснення такого заходу дасть змогу державам регіону уникнути тяжких наслідків світових фінансових потрясінь.

Одним із найвагоміших виступів на користь «доларизації» стала заява видатних представників приватного капіталу Мексики, які закликали президента країни Ернесто Седільо прийняти долар США як національну грошову одиницю. Це дасть змогу досягти значного економічного зростання в республіці, заявили члени впливової Мексиканської ради комерсантів (МРК).

Вони запропонували використовувати долар для проведення всіх фінансових операцій на території Мексики. Водночас 34 видатні капіталісти країни висловилися за збереження національної грошової одиниці — песо, проте лише як символу нації.

Лідери МРК вважають, що песо так само, як Державний гімн та прапор, становить гордість громадян країни. З урахуванням цього після проведення «доларизації» економіки національна грошова одиниця може залишитися в обігу. Її можна буде використати для «виплати чайових» чи для здійснення інших незначних платежів, як це робиться в Панамі.

Провідні підприємці Мексики висловили думку, що «з технічної точки зору» їх пропозиція має величезні вигоди. Проте вона «навряд чи може вважатися реалістичною» з урахуванням напруженої політичної боротьби напередодні президентських виборів, що відбудуться в країні наступного року.

На думку одного з лідерів МРК Луїса Авалоса, «доларизація» особливо доречна щодо Мексики, оскільки ця країна значною мірою залежить від економіки США.

У відповідь на заклик представників приватного сектора президент Мексики виступив на захист національної грошової одиниці. Він підкреслив, що плаваючий обмінний курс песо дав змогу країні згладити негативні наслідки міжнародних фінансових криз і зберегти резерви іноземної валюти.

Яна СТАДІЛЬНА.
За матеріалами зарубіжної преси.

Жодні страйки не допоможуть. Грошей однак немає

У Молдові профспілки вивели людей на республіканську акцію протесту. У Кишиневі пікети робітників, інтелігенції та студентів блокували будівлю уряду. За даними організаторів акції, їх було близько десяти тисяч осіб. І все безуспішно.

Головні вимоги набили оскомину: сплатити борги у заробітній платі, зменшити тарифи на світло, газ і тепло, забезпечити робочі місця. До зібрання ніхто з уряду не вийшов. Тоді пікетувальники спробували увірватися у приміщення через поліцейський кордон. Унаслідок сутички п'ять громадян отримали травми і їх відправлено до лікарні, 13 осіб заарештовано за організацію заворушень.

Голова федерації об'єднаних профспілок Іон Годонога після переговорів з прем'єр-міністром Іоном Стурзою заявив, що результатів немає і керівництво профспілок знімає з себе відповідальність за те, що чиниться в місті. Наступного дня виконком об'єднаних профспілок збирався обговорити подальші дії і визначити дату безстрокового загальнонаціонального страйку.

До акції профспілок приєдналися ветерани Великої Вітчизняної війни, які напередодні провели свій мітинг протесту. Він був пов'язаний з тим, що парламент ухвалив у першому читанні закон, який позбавляє фронтовиків усіх пільг. Серед них і 50-відсоткової знижки в оплаті комунальних послуг. Старим людям нині, щоб оплатити свої квартири, тепло і світло, потрібно витратити дві місячні пенсії. Ще раніше той самий парламент зрівняв у правах тих, хто воював з обох сторін. Німецькі залізні хрести у такий спосіб було прирівняно до зірок Героя Радянського Союзу. А в'язні єврейських концтаборів у Придністров'ї поділилися пільгами зі своїми колишніми охоронцями. Це був перший ляпас влади ветеранам Великої Вітчизняної війни — моральний. Нова депутатська ініціатива, можна сказати, захід фізичний. Уряд заявляє, що всі надходження до бюджету нині йдуть на обслуговування зовнішнього боргу. У цьому році Молдова має сплатити 235 млн. доларів — це майже річний бюджет країни. Тож слід поступитися у витратах і чекати на кращі часи.

Голова парламенту Думітру Д'яков, якого кореспондент "Голосу України" попросила прокоментувати ситуацію, сказав, що «жодні страйки не допоможуть, бо грошей у бюджеті немає».

Світлана ГАМОВА.

Кишинів.

Грузія інтегрується до європейського простору

У Люксембурзі було підписано спільну декларацію Європейського союзу, Азербайджанської Республіки, Грузії та Республіки Вірменія. Угода набирає чинності з 1 липня.

Президент Грузії Едуард Шеварднадзе під час церемонії підписання документа підкреслив велику роль Євросоюзу в долі Грузії. Зокрема, він заявив, що без допомоги Євросоюзу Грузія ніколи б не змогла повернутися до Європи.

Після церемонії підписання відбулася зустріч Едуарда Шеварднадзе, президента Вірменії Роберта Кочаряна та прем'єр-міністра Азербайджану Артура Расі-Заде з президентом Єврокомісії Жаком Сантером та головою Ради Євросоюзу міністром закордонних справ Німеччини Йошкою Фішером. Йшлося про проблеми регіонального співробітництва, а також перспективи врегулювання конфліктів. Представники Євросоюзу заявили, що вони мають намір активніше взяти участь у врегулюванні конфліктів в Абхазії та Нагірному Карабаху.

Тамаз ЛОМСАДЗЕ.

Тбілісі.

У Молдові німецькі залізні хресті прирівняно до зірок Героїв СРСР

Гарні відповіді на тривіальні запитання

Бувають запитання, що здаються простими, але відповідь на них складна. Буває навпаки: чекаєш простої відповіді («Пива немає!») — а тобі раптом відповідають: та чому ж немає?! Щось подібне вийшло в бесіді з директором Київського міського Центру зайнятості населення Олександром Володимировичем МЕЛЬНИКОМ. На початку бесіди я назвав проблему безробіття тупиковою...

— Проблема безробіття взагалі не тупикова ні у світі, ні у нас. Ринок праці завжди вимагає професіоналів. Інша справа, що наші люди до цього не готові. Ось це й є, мабуть, основна проблема. Кажуть: мені повинні знайти роботу! Але Центр зайнятості лише с-п-рия-є! Люди ж виховані так, що їм щось повинні робити. А система державної опіки розвалилася, людина вийшла з заводу і не знає, що робити. Її думати відучили, хоч вона й могла б.

— Тобто вона потенційно — затребувана?

— Так, але часто не готова відповісти на цю затребуваність. А ще у неї спрацьовує упередження: мовляв, навіщо мені Центр зайнятості, що мені там дадуть, кому я там потрібний!

Справді, буває противно і образливо просити щось у держави — тебе приймають у неприємному приміщенні, черга, клерки по кабінетах ховаються, а кожен вахтер корчить з себе великого начальника.

Наша служба намагається позбутися такої практики. Це дуже важливо, тому ми ретельно відбираємо людей, намагаємося допомогти розв'язати проблему, а не ускладнити її.

— Добре, ви не зобов'язані зустрічати мене з квітами, мені потрібна робота. Чим порадуєте?

— Головне — є Закон про зайнятість, всі 35 статей якого працюють! І наш Центр у цьому смислі дещо реально робить. Ось чому я проти песимістичних настроїв. Якщо ти без роботи — у тебе є час і можливість на працевлаштування чи перенавчання. Можна безкоштовно (за рахунок державного фонду зайнятості) пройти перекваліфікацію — починаючи з одномісячних курсів до отримання другої вищої освіти. У нас близько 80 договорів з навчальними закладами — аж до університету імені Шевченка, Інституту кібернетики, Інституту Патона. Ми платимо, хоч символічну, стипендію. Якщо після цього немає роботи, платимо допомогу у зв'язку з безробіттям.

— До вас приходять школярі?

— Сьогодні, по суті, крім нас, профорієнтацією школярів ніхто й не займається. У нас створено з німецькою допомогою центр профінформації, куди старшокласники ходять за графіком — така завантаженість. Тут близько 200 фільмів про професії. Дітей тестують, орієнтують на майбутню професію, щоб уберегти від помилок під час вибору, від помилкових навіювань, від завищеної самооцінки. Все це корисно, адже й дорослі не завжди в цьому добре орієнтуються.

Але охопити все місто цим видом послуг сьогодні проблематично. Через півроку створимо такі центри профінформації у кожному районі. Тоді буде простіше.

— Як старшокласники орієнтуються у ринку праці?

— Для свого віку — дуже добре! Перехідний час відбивається в свідомості дітей, вони до нього готові первісно, на відміну від дорослих.

— Тобто молодому допомогти легше?

— Допомогти можна всім. З молодими легше спілкуватися і простіше впливати.

Інша справа, що у ринку праці Києва — своє обличчя. Як у всіх столицях Європи. У таких містах найнижчий рівень безробіття. У Варшаві 0,5 відсотка, у Києві 0,8 (на Чернігівщині деінде до 30 відсотків!). У такому місті кожен — за бажання і нашого посередництва —може знайти роботу! Але, повторюю, у київського безробіття особливе обличчя. «Скільки? 300 гривень? А мені треба 300 доларів!..»

Для Києва не проблема — влаштуватися професіоналу. Проблема в тім, що у нас же всі універсали! Що ти можеш? Все можу! А кожен мусить займатися своєю справою професійно. І робота — є.

— Але ж є й серйозні професіонали, вони їдуть за кордон, не знаходячи собі тут застосування.

— Професіоналам допомогти нескладно. Вони в будь-якому випадку, самі чи з нашою допомогою, працевлаштуються. А ті, що від'їжджають за кордон — їх не влаштовує не лише відсутність роботи, а все, аж до способу життя.

— Яка міра вашого впливу на динаміку зайнятості в Києві?

— Із тих, хто стоїть на обліку, ми працевлаштовуємо 30 відсотків. Це один з найвищих показників в Україні. Та й перенавчання у нас — не заради перенавчання, а заради майбутньої затребуваності. Близько 70 відсотків перенавчених затребувані. А це непросто. Адже близько 70 відсотків безробітних — жінки. Такий самий процент серед них — жінки з вищою освітою. Адже раніше було модно закінчити вуз — будь-який. І скільки випущено, наприклад, жінок-металургів! А кому вони потрібні? Ми їх перенавчаємо — менеджмент, бухоблік, аудит. І вони досить успішно влаштовуються.

— Як ви ставитеся до комерційних бюро з перенавчання і працевлаштування?

— Психологія така: якщо я заплатив, то мені вже точно знайдуть роботу. Але це шлях в нікуди. Що таке комерціалізація працевлаштування? Служба зайнятості — державний посередник між людьми та роботодавцями. Ми надаємо безплатну допомогу і тим і іншим. Роботодавець шукає доброго спеціаліста і при цьому хоче побільше з нього взяти і поменше йому дати. А той теж хоче більше отримати і менше віддати. Це природно. І ось це природне протиріччя ми вирішуємо — безплатно! А тепер уявіть, що ми беремо за це гроші. І ті, й інші потім запитають: ми вам заплатили, а ви нам що підсунули? Такі справи й безплатно важко вирішувати, а вже за плату й поготів. Ні, на цьому не можна серйозно заробляти.

Звичайно, частина людей працевлаштовується саме так. Але ж ринок праці в Києві один! Комерційні бюро всіма правдами і неправдами намагаються заволодіти нашою інформацією про вакансії. Звичайно, адже у нас служба потужна, не один рік працюємо, маємо єдиний банк вакансій, це дуже цінна інформація. Щомісяця в нас понад три тисячі вакансій. Тобто робота є, і кожен може бути затребуваний, перенавчений, підтриманий. Хто може скласти нам конкуренцію? Ніхто.

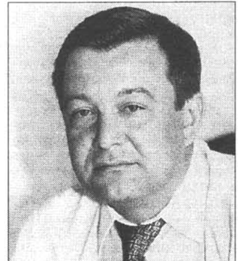
— У вас що, і проблем немає?

— Ті, які є, оперативно вирішуються Міністерством праці та соціальної політики чи міськдержадміністрацією. Мені дуже приємно, що жодне наше звертання не залишається без відповіді з боку міста.

Без зайвої похвали можу сказати: наша служба передова — молода, незакостеніла, не дозволяє собі стояти на місці. До осені зробимо чергову модернізацію. Якщо говорити про справді передові речі, то після 15 липня ми запустимо єдину інформаційну мережу між районними та міським центром зайнятості. Це дуже прискорить вирішення багатьох завдань.

— Будь-яка модернізація — це безробіття. Не боїтеся?

— Не боїмося. Частина наших спеціалістів, звичайно, звільниться, але є ділянки в нашій роботі, котрі вимагають підсилення. Наприклад, нашу службу АСУ треба збільшувати. Є ідея створити відділ з розвитку підприємництва. Це буде (знову-таки — безплатна) грамотна допомога будь-кому. Адже відомо, як це у нас складно...

P. S. Автор задоволений бесідою: далеко не кожна держслужба у своєму оптимізмі переконлива. А тут — так. Але автор не дуже й тішиться. Адже зрозуміло, що вакансії не радують, якщо немає гармонії між попитом і пропозицією. Зрозуміло також, що службу зайнятості дуже люблять саме люди з совковою психологією. (Держава добра — так чому ж не отримати безплатно другу-третю освіту? Крім того, можна працювати в тіні, а стояти на обліку тут — і стаж не втратиш, і кваліфікацію збережеш, і пенсію потім дадуть!) Моя знайома з двома дипломами —музикознавець і філософ — уже два роки чесно перебирає пропозиції Центру зайнятості. Можливо, в ідеальній державі все інакше. Але ми живемо не в ідеальній державі. І Служба зайнятості також працює не в ідеальній державі...

Бесіду вів Віталій ЖЕЖЕРА.

Про книгу-енциклопедію і колоду гральних карт, яких в Україні ще не було

Козирні карти Григорія Іващенка

Я розмовляю з чоловіком, якого гральні карти змалку виховали, прилучили до пошуку істин та пізнання краси. А потім зробили філософом, істориком і мистецтвознавцем, художником. Людиною дуже освіченою, котра викладає нині в найпрестижнішому у Дніпропетровську технічному університеті.

... Виростав у глухому селі, де ні електрики, ні кіно, ні путньої бібліотеки. Найбарвистішими враженнями були карти. Вони для нього правили за захоплюючі книжки, які можна читати. Звичайні колоди карт містять стільки інформації про давні часи і людей, що зчитувати її доведеться не одному поколінню істориків.

Не випадково колись паперові гроші та поштові марки на рівні з гральними картами створювали лише найталановитіші художники, які вміли на крихітних аркушиках паперу відобразити національні духовні надбання, традиції, менталітет. Щодо цього Григорій Лукич має обгрунтовані і неймовірно цікаві дослідження. І готовий ділитися ними.

Він підготував серію історико-культурологічних та науково-популярних нарисів про гральні карти. Читається — мов детектив. Ці нариси склали книгу. Вона досі не видана. Книга, якої Україна ніколи ще не мала, не може побачити світу. Хоч інші народи давно пишаються справжніми енциклопедіями гральних карт.

А Григорій Лукич першим подивився на карти, як на «картинну галерею в долоні», а головне, зосередився на картярстві в Україні, чого жоден історик не робив. А коли ви не вірите, що українські карти існували, пильніше придивіться до картини Рєпіна «Запорожці». Там, на столі, лежить колода карт. Причому саме козацьких.

І, якщо хочете знати правду, козаки спершу грали якраз у карти. А вже як увійшли в раж, виникла думка відкласти карти і писати достойне послання султанові Туреччини. Настрій був підходящий!

Для козаків гра в карти була постійним тренінгом кмітливості та винахідливості, вибору слушних ситуацій. Адже якщо грати навіть в елементарного «дурня», колода карт потенційно здатна на 635 мільярдів можливих варіантів перебігу борні — набагато більше, ніж за найінтелектуальнішої гри в шахи! З іншого боку, карти для козаків слугували й засобом психологічного розвантаження, реабілітації та адаптації.

Тим і цінна науково-популярна книга Григорія Іващенка «Нехай козириться!», що містить багато невідомого про картярство в Україні впродовж майже шести століть. Досить сказати, що Григорій Лукич витлумачив велику кількість прізвищ і прізвиськ із «Реєстру війська запорозького» 1649 року — вочевидь картярського походження чи картярством обгрунтованих. Як і розшукав, зібрав та упорядкував безліч неповторних картярських народних ігор і фокусів.

І вже за неабиякий внесок Григорія Лукича в науку треба вважати його розвідки про художників—авторів національних колод карт, створених за час існування УНР. Приміром, Георгієві Нарбуту було доручено робити ескізи не лише тодішніх гривень та поштових марок, а й гральних карт. А всім цим опікувалася «експедиція продукування державних паперів», бо і перше, і друге, і третє вважалося ознаками існування незалежної країни. А на карти, як на спиртне, поширювалося виняткова монопольне право держави.

— Як грошові банкноти Георгія Нарбута — то художні міні-полотна, — каже Григорій Іващенко, — так і його гральні карти — галерея портретів українських гетьманів і типових українців.

Ескізи Нарбута й інших художників — Олександра Красовського, Амвросія Ждахи, Олени Кульчицької —після придушення УНР потрапили до Польщі. А на початку 50-х повернулися в Україну — у Львів. І тодішні радянські «спеціалісти» не угледіли в них історико-художньої вартості, розпорядилися викинути на смітник. Але багато хто, потайки й порізно, встиг зняти копії. Григорій Іващенко не пошкодував часу, щоб розшукати копії — уявіть собі — геть усіх ескізів, напрацьованих Георгієм Нарбутом та його сучасниками!

Та на цьому Іващенко не зупинився. Він створив власну колоду суто українських карт, яку назвав «Козацькі». Щоб тепер в Україні з'явилися сучасні національні гральні карти професійного гатунку. Це й вдалося блискуче Григорієві Лукичу, як свідчать академік Платон Білецький та інші мистецтвознавці.

Ось вони, карти «Козацькі», переді мною. Тузи — то вишиті давнім українським орнаментом рушники. Королі — гетьмани, з рисами облич Дорошенка, Сагайдачного, Мазепи і Калнишевського. Серед дам не сплутаєш ворожки з удовою, а козак-дівки — із шинкаркою. Та й серія валетів є розгорнутою панорамою портретів козаків-мамаїв, де поміж воїна, господаря, картяра і пияка легко дібрати пару кожній «дамі». Цифрові ж карти — то хустки-вишиванки. А зворотний бік усіх замальовано писанками та стилізованими хрестами-оберегами.

Але колода досі лише в єдиному примірнику. Продукувати масовим тиражем не знаходиться охочих. Щось зупиняє людей. Захоплюються, а далі зітхають: грошей катма.

Назвав Григорій Лукич свій рукопис «Нехай козириться!» не випадково. Цим висловом колись у нас бажали щастя, долі, достатку. І вірили, що побажання допомагає збувається.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

«Голос України», 1 липня 1999 року. № 118 (2120)

Жити — значить будувати

Народжуючись, людина не вибирає батьківщину. А коли на час зрілості вона стає вдячним її сином, напевне, мріє зробити країну, в якій живе, кращою, ніж вона є.

Не веління долі, а волаюча закономірність зіштовхнула Василя Кухаря з проблемою на ім'я безвихідь. Україна стрімко старіє. Від безкінечних економічних експериментів у 4,5 разу впала народжуваність. Сьогодні серед усього населення країни 30% —пенсіонери. Якщо так триватиме й далі, через 20—25 років їх кількість досягне 50%. Чи варто казати, що в такої держави немає й не може бути майбутнього. То що робити, аби зупинити негативний процес, влити в суспільство цілющий молодий струмінь? Як можна вирішити демографічну катастрофу, що насувається?

З'ясовується, зовсім не обов'язково мати спеціальну освіту, щоб відповісти на ці непрості запитання. Достатньо бути будівельником. Слово співрозмовникові «Голосу України» **Василеві КУХАРЮ.**

З досьє «ГУ»:

Кухар Василь Іванович, генеральний директор будівельної корпорації «ФОРТ», голова спостережної ради АТ «Харківський завод ЗБК-5». Живе й працює в Харкові. Починав трудову діяльність на виробництві. Деякий час серйозно займався юриспруденцією, а коли перестав отримувати моральне задоволення від роботи на посаді судді, вирішив змінити професію. Останні десять років працює в будівельній галузі, бо вважає, що обов'язок і покликання чоловіка — будувати, щоб приносити користь і радість людям. У 1997-му став «Діловою людиною року» в номінації «Будівництво». Захоплення — спорт і полювання. Одружений, має сина.

— Проблему, про яку йдеться, не раз обговорювали в нас на різних рівнях, але тільки й того. З кожним роком вона «пробуксовує» дедалі сильніше. В результаті 20—30-річних практично позбавлено права на отримання кредитів для придбання житла. Я переконаний, що всі 100% молодих людей повинні мати такі пільги, і якби наша держава вийшла з такими пропозиціями на той самий Європейський банк реконструкції і розвитку, справа зрушила б з мертвої точки. Кредити нам дали б, бо йдеться про реальні та розумні речі, бо кошти вкладають у майбутнє країни.

— Кажуть, сьогодення визначає майбуття. Що становить основу житлового фонду країни?

— Сьогодні для галузі головне те, щоб їй не заважали і думали про її завтра. Досить помилок, допущених у попередні десятиріччя. Побував одного разу Микита Сергійович у кількох країнах, а потім вирішив: давайте замість постійного будувати тимчасове житло, але зате швиденько і з мінімальними витратами (стеля заввишки —2,50 м, стіни завтовшки — 27 см). Після цього ми швиденько збудували «хрущовки», термін експлуатації яких було закладено на 25 років, щоб сьогодні витрачати величезні кошти на їхній ремонт, а плюс до всього — ще й опалювати довкілля. Легко сказати, але нині ми витрачаємо на опалення квадратного метра житла більше в 2,5 разу, аніж країни Скандинавії, тобто 25% національного доходу країни (!). Не треба кредитів, треба дбайливо ставитися до енергоресурсів і думати про те, як їх економити.

— Наскільки згубна цінова та податкова політика, що склалася в галузі?

— Не відкрию Америки, коли скажу, що в усьому світі, і в нас у тому числі, має бути економічний підхід до цін. Приміром, одяг, продукти харчування, енергоносії в Україні приблизно на рівні світових цін. Нікого не дивує, чому житло або будматеріали в нас "тягнуть" лише близько 20% від реальної вартості. Ось і виходить, що спільними зусиллями загнали будівельну галузь у глухий кут. Президент країни пообіцяв звільнити будівництво від тягара ПДВ. Проте це питання поки що законодавчо не розв'язано. Кого ми обдурюємо? Невже незрозуміло, що фактично все бюджетне житло, якого потребує весь пільговий контингент, податком на додану вартість ми тільки робимо дорожчим. Скажемо прямо, коли хочемо щось зробити для галузі, треба взагалі відмовитися від податкових витрат, що роблять житло предметом розкоші. А горезвісні техумови. Адже є в країні позитивний приклад міст Сум, Донецька і Дніпропетровська, де зважають на специфіку нинішньої економічної ситуації. Місцева регіональна влада звільнила будівельні організації від технічних умов. У результаті будівництво йде гарними темпами. В Харкові справи набагато гірше. Законсервовано близько 90 «коробок» недобудованого житла. Можливо, не всі знають про те, що кожна з них протягом року втрачає близько 5% свого обсягу, простіше кажучи — міцності, стає непридатною і руйнується. Якщо законсервований будинок простояв, приміром, 10 років, значить він утратив усі 50% якості і його треба міняти. Такий застій у будівельній галузі завдає і державі, і регіонам непоправної шкоди. Але ж бо сьогодні можна було б довести до розуму порожні об'єкти. Було б тільки відповідне бажання у місцевої влади. Як тут не пригадати Олександра Степановича Масельського, який на посаді голови облдержадміністрації три роки тому виніс рішення звільнити всі організації, які добудовуватимуть житло, від додаткових техумов.

— В останні роки дороги та тротуари Харкова неабияк зносилися, стали травмонебезпечні. Який вихід з цієї ситуації міг би запропонувати ваш завод?

— Проблем тут, звісно, стає. Торік місто готувалося до зустрічі глав держав СНД. Упорядковували дороги, брукування. Враження подвійне. З одного боку, зовнішній вигляд Харкова помітно змінився. Особливо щодо будинків у центрі. Їх починають оздоблювати за найвищим рівнем. Достатньо пройти повз оперний театр, щоб відчути, як на краще з точки зору дизайну змінилося брукування тротуарів. Шкода тільки, що це декоративне покриття має низку недоліків: узимку слизьке, нестійке, а через 3—4 роки його доводиться міняти. Як то кажуть, скупий і бідний платить двічі. Але ж бо в світі є визнані лідери з виробництва оздоблювальних матеріалів і елементів брукування для доріг і тротуарів. Не так давно на нашому підприємстві функціонувала італійська лінія «Лонжеротті». Років з десять тому минув термін її експлуатації. Продукція, яку завод випускав за допомогою цієї технології, нагадує про себе й досі. Цією мозаїчною плиткою було оздоблено будинки

райкомів і райвиконкомів. Було це 30 років тому, а тримається вона досі.

— Цікаво, в чому секрет такої міцності?

— Усе дуже просто. ЗБК-5 робив свою продукцію на обладнанні італійської фірми «Лонжеротті», використовуючи метод формування брущатки пресуванням сухих сумішей. Вміст води такої суміші в 4—5 разів менший, аніж у цеховиків, мощенням яких нині прокладають тротуари міських вулиць. Звідси висока морозостійкість нашої продукції і більш як 30-річна гарантія експлуатації. І ще одна перевага: плитка мала шорстку поверхню і була неслизька для взуття. Зважаючи, що проблема покрить для харківських вулиць актуальна і через зрослий травматизм, питання «реанімації» італійської лінії на ЗБК-5 ми порушували на сесії міськради. Відрадно, що вдалося знайти спільну мову з мером міста Михайлом Пилипчуком. Вартість лінії дорівнює 400 тис. дол. Частина її обладнання (ємності для зберігання сипких матеріалів, транспортери, змішувачі тощо) наявні. Місто готове придбати недостатнє обладнання і технологію у італійців. Є домовленість, що ми вироблятимемо для потреб Харкова елементи мощення в необхідному обсязі. Якщо питання затвердить сесія міськради, наприкінці III кварталу можна серйозно взятися за справу. Розпочати випуск продукції найближчим часом колективу підприємства не буде важко. Аби було бажання, як то кажуть, розпочати. Найважливіше — фінансування. Потрібні мінімальні витрати. В даному разі в мені каже й депутат міськради, і обиватель, і мешканець міста. Проте не виключено, що від ідеї до її втілення можлива величезна дистанція.

— Нині багато кажуть про державне регулювання, регіональні інтереси. Яка ваша точка зору щодо цього?

— Ось один із прикладів. За виконану роботу в енергетичному центрі з вами розраховувалися векселем обласної адміністрації на суму 300 тис. грн. Звертаємося на Балаклійський цементний комбінат, щоб придбати за цей цінний папір цемент. Нема питань. Беріть, але ціна за векселем буде вдвічі дорожча, ніж якби ми купували цемент за гроші. А це не багато не мало — 160 грн. за тонну. Почали переговори з Кривим Рогом. У результаті домовилися про ціну по 95 грн. за тонну з доставкою. А в нас бо є обласний господарський механізм, бюджет, працівники і пенсіонери, які не перший місяць чекають на гроші. Де логіка? Дивно, Балаклійський комбінат поряд і, здавалося б, має бути зацікавлений у співпраці з таким великим споживачем (за місяць ЗБК-5 споживає 2,5 тис. т цементу) та й даємо ми за продукцію цінний папір, гарантом якого є обласна адміністрація. Що відбувається? Не треба, щоб гроші залишалися в нашому регіоні? Будівництво в усьому світі, особливо якщо це об'єкти соцкультпобуту, житло, мають право на пільги.

Сергій ТРОЦЕНКО.
Фото В'ячеслава ЛИТВИНОВА.
Харків.

Оголошення

Нашим салом по наших губах?

Законодавці моди в сантехнічному виробництві — італійці — готові продавати вмивальники та унітази пологівської «Дніпрокераміки» під маркою «Made in Itali»...

Вітчизняний стиль

Італійські підприємці запропонували колективу товариства з обмеженою відповідальністю «Дніпрокераміка» з Пологів постачати їм умивальники з підставкою «тюльпан», унітази, бачки, біде. З тим, щоб ставити на наших українських виробах марку «Made in Itali» й реалізовувати через власну дилерську мережу.

Директор «Дніпрокераміки» Андрій Чеберко впевнений, що через деякий час обсяги поставок до Італії будуть досить солідними. Італійці дуже добре знають якість пологівської продукції, бо були серед засновників підприємства, яке до квітня минулого року йменувалося спільним україно-італійським «дітищем». Їм відомо, що технологія та обладнання дають можливість виробляти конкурентоспроможну на світовому ринку продукцію, а аналогів тутешній технології годі шукати не лише в Україні, а й на теренах СНД. До того ж швейцарська фірма «In Co Tec Man» видала пологівцям висновок щодо можливості реалізовувати санітарно-технічні вироби на європейському ринку. Якщо ж порівняти подібні вироби, що завозять до України з Чехії, Польщі, Туреччини, то вони дуже часто поступаються пологівським за якістю, не кажучи вже про те, що ціни на них набагато вищі. І нарешті, «Дніпрокераміка» має бізнес-план поступового розширення виробництва товарів серії «люкс».

Отож наш виробник працюватиме на експорт (уже сьогодні «Дніпрокераміка» активно постачає свою сантехніку до Москви, Ростова, Краснодара, нею серйозно зацікавилися прибалтійці), а ми втішатимемося імпортними товарами. Хоча й чехи, й поляки на останній міжнародній спеціалізованій виставці у Львові чесно зізналися пологівцям: «Ви для нас серйозний конкурент!».

Після цього постає резонне запитання: а чи не «прибирають» цього конкурента з внутрішнього ринку спеціально? Бо, бідкається Андрій Чеберко, дуже мало умивальників та унітазів беруть вітчизняні будівельники, немов не помічають житлово-комунальні служби.

Щоправда, житла нині в містах зводять мало. Але у столиці будівництво не згорнули. Та чомусь для новеньких будинків закупляють сантехніку за кордоном, хоча пологівці пропонували «Київміськбуду» свою продукцію через науково-дослідний інститут будматеріалів. На жаль, безрезультатно. А на зустріч із керівництвом «Київміськбуду» не проб'єшся, хоча, впевнений Андрій Чеберко, розмова могла б вийти корисною і результативною для обох сторін.

Поки що 90 відсотків своєї продукції «Дніпрокераміка» реалізує через роздрібну торгівлю. Попит на неї є, інакше б не планували збільшити нинішнього року обсяги виробництва в півтора разу. «Дніпрокераміка» почувається на ринку досить впевнено. Завдяки якості. Задля досягнення останньої, між іншим, деякі види сировини для глазурі підприємство закуповує в Італії.

— І знову парадокс, — констатує Андрій Іванович. — З'ясувалося, що частину матеріалів, за які ми платимо валюту, італійці беруть в Україні, доводять до розуму і... нашим салом по наших губах...

І все-таки «Дніпрокераміка» знаходить шляхи зниження собівартості власної продукції. Дедалі більше тут застосовують вітчизняну сировину. Цьому сприяє плідна співпраця з науковцями-дослідниками кафедри кераміки і скла Дніпропетровського хіміко-технологічного університету, які вивчають властивості глин та каолінів місцевого Полозького родовища. Поступово зменшують витрати електроенергії.

Є надія, що незабаром «Дніпрокераміка» почне дихати вільніше. Голова Пологівської районної держадміністрації Олександр Горовий повідомив, що підприємству — чи не єдиному, що стабільно працює в районі — згідно з експериментом, електроенергія продаватиметься за зниженими тарифами за обов'язкової умови розрахунку за неї «живими» грошима. Не виключено, що кіловат електроенергії учасникам експерименту обходитиметься в 7,5 копійки.

— Це буде нормально й справедливо, — зазначає Андрій Чеберко. — Ми із задоволенням сплачуватимемо «живі» гроші, а не віддаватимемо продукцію за бартер якомусь посереднику — постачальнику електроенергії. Бо він може скинути ціну на нашу продукцію, відбираючи у такий спосіб нашого клієнта.

230 членів трудового колективу «Дніпрокераміки» вважають перемогою вже те, що протягом року після створення товариства з обмеженою відповідальністю постійно мають роботу, отримують заробітну платню (нині вона в середньому становить 200 гривень, що зовсім непогано для райцентру), не очікують з острахом завтрашнього дня.

Володимир ДУПАК.

Пологи
Запорізької області.

У номер

✔ **Київ**

З Кримінальним кодексом не жартують

Голова депутатської тимчасової слідчої комісії з розслідування обставин відкриття за кордоном валютних рахунків, використання і приховування валютної виручки посадовими особами України Григорій Омельченко звернувся до керівників правоохоронних органів і органів державної влади з настійним закликом сприяти роботі комісії.

Г. Омельченко на засіданні Верховної Ради повідомив, що в день створення комісії Президент видав розпорядження, яким доручив державним органам влади й управління, а також правоохоронним органам не співпрацювати з комісією і не надавати їй інформацію та відповідну допомогу.

Депутат закликав керівників правоохоронних органів і органів державної влади «не жартувати з нашою комісією і не забувати, що із Кримінального кодексу ніхто не вилучав статтю про відповідальність за злочинну халатність».

Іван Білас відмовився від боротьби

Народний депутат України, гетьман Українського козацтва Іван Білас відмовився від подальшої участі у президентській виборчій кампанії.

Таке рішення претендент прийняв у зв'язку з тим, що, на його думку, багато хто з представників політичних партій і сил не в змозі поодинці перемогти на виборах, а лише «розтягують між собою» голоси виборців.

✔ **Черкаси**

Вальс для випускниці Сільви

Той незвичайний випускний вечір запам'ятає на все життя не лише його чарівна героїня — випускниця школи села Ксаверове Городищенського району, а й всі присутні гості...

Чудового червневого дня сільська школа благословляла у світ Сільву Акопян — свою єдину випускницю. Красуню-вірменочку, для якої Україна стала другою батьківщиною, щиро вітали вчителі, голова сільради, родичі та односельчани. Розкішні букети квітів і випускний вальс також звучав лише для неї...

✔ **Хмельницький**

Напоїмо світ козацьким медом

Уперше на Хмельниччині відбулася презентація незвичайного об'єднання. Створили його газета «Ланшот» (з давньослов'янської — добробут), телепрограма «Слабо?» місцевого телеканалу «Контакт» та хмельницького акціонерного товариства «Хмельпиво». Мета корпорації — реклама вітчизняного товаровиробника, що має сертифіковану якісну продукцію. І насамперед — на регіональному ринку. До цієї події подільські пивовари, яких очолює голова правління Олександр Лисюк (на фото праворуч), підготували три нових сорти пива. Одне з них — «Кляве-2001», виготовлене за унікальним давньоукраїнським рецептом і приурочене до 100-річчя підприємства. До речі, на це пиво вже надійшли заявки із-за кордону, оскільки воно не містить інкідливих консервантів. А головне — нагадує козацький мед.

Фото Андрія ПОСОНСЬКОГО.

Ім'я фірми — знак якості

Продукція АТ «Оболонь» має попит не лише в Україні, а й за її межами.

Споживчий кошик

На пальцях можна перелічити підприємства, які успішно конкурують своєю продукцією на зовнішньому ринку. Багато з них неспроможні продати власний товар в обсягах і за цінами, необхідними для відтворення виробництва.

Перед нашими підприємствами нині нелегке завдання —випускати високоякісну й конкурентоспроможну продукцію. На цьому наголосили делегати Першого Всеукраїнського з'їзду якості, що відбувся в Києві.

Петро Калита — голова комісії Українського союзу промисловців та підприємців з питань якості —зазначив: у лідерів світового ринку купують не продукцію або послуги, а ім'я. Проте, щоб воно було авторитетним в українських підприємств, потрібно запроваджувати загальну культуру якості. Необхідно міняти стосунки й між партнерами на різних рівнях.

І зрештою: чи не час переглянути систему стандартизації? Скажімо, у структурі Держстандарту є інститути акредитації, біля яких створили собі годівнички комерційні фірми. Вони й сертифікують товар. Причому за договірними цінами. А відтак і кошти товаровиробника розчиняються у їхніх кишенях.

Чого варта для підприємця й казуїстика із сертифікацією. Покупцеві байдуже, скільки разів продукцію сертифікували — аби лише вона доброякісна була. А ось виробник змушений двічі платити за сертифікат якості.

Скажімо, підприємство виробляє продукти харчування. Відповідну експертизу його продукції проводить санепідемстанція. Звісно, за це потрібно платити. Потім документи передають до комітету сертифікації — і знову плати, але вже за видачу папірця.

А там, дивися, споживача не влаштовує якість цього товару. Він звертається до виробника або продавця з вимогою відшкодувати збитки. Підприємець стукає у двері Держстандарту: мовляв, давайте разом відповідати! Однак у відповідь йому лише розводять руками: буцімто я не я і резолюція не моя.

— Чи відповідають українські стандарти світовим? —запитав у голови Державного комітету з питань розвитку підприємництва Олександри Кужель.

— Ні, вони не відповідають міжнародним нормам. Лише з кількома державами СНД Україна уклала угоди взаємної акредитації на ввезення своїх товарів.

Наприклад, в одного закарпатського підприємця не визнали сертифікацію товару в Прибалтиці. Через це затримали продукцію, за неї вчасно не розрахувалися. А вже податкова інспекція на невдасі відігралася — нарахувала пеню за не повернуті вчасно валютні кошти.

В Україні є кілька підприємств, які мають міжнародний стандарт якості ISO 9000.

— Хто повинен займатися взаємною акредитацією?

— На нашу думку, крім Держстандарту, це мають бути, як і в усіх цивілізованих країнах, громадські наглядові ради. Вони робили б акредитацію й відповідали разом із товаровиробником. І якби їх було багато, зменшилася б і вартість сертифікації.

Віталій КРАСНЮК.

Повернення «Рум'яних щічок»

Новинка

Дослідну партію соків у 200-грамових баночках з кришкою «євро-твіст» вперше випустило ВАТ «Одеський консервний завод дитячого харчування». Споживачі віддали належне вітчизняним «Рум'яним щічкам», що вже давненько не з'являлися в торгівлі. Одеські соки набагато якісніші, виготовлені з натуральних овочів і фруктів, удвічі дешевші. Нарешті вони прийшли до споживача у зручній сучасній тарі (раніше їх випускали в баночках, що важко відкривалися). Реанімація підприємства стала можливою після того, як акціонери знайшли інвестора і ввели в експлуатацію нову лінію під банку з кришкою «євро-твіст».

Це устаткування виготовлено в Одесі, на заводі «Продмаш».

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Спорт

«Чорноморець» приймає поздоровлення

Футбол. Першість країни. Перша ліга. 40-й тур.

«Буковина» — «Чорноморець». 0:3. Голоколосов, 8, Гусейнов, 20, Мокан, 85.

«Поділля» — «Металург». 1:0. Єрмак, 62.

ФК «Львів» — «Торпедо». 5:1. А. Мазур, 17, 18, 27, Панчук, 22, Вергун, 48 — Олищук, 58.

«Волинь» — «Шахтар-2». 5:2. Кохановський, 40, 53, Шайбан, 41, 59, Драницький, 49, з пенальті —Данченко, 31, Іванов, 38. На 16-й хв. з поля вилучено лучанина Фігеля (фол останньої надії).

«Явір-Суми» — «Динамо». 1:0. Завгородній, 42.

«Нафтовик» — «Десна». 1:0. Продан, 19, з пенальті.

«Поліграфтехніка» — «Сталь». 1:0. Богатирьов, 47.

ЦСКА-2 — ФК «Вінниця». 3:1. І. Олексієнко, 45, 62, з пенальті, Пахолюк, 73 — Рябцев, 59.

ФК «Черкаси» — «Полісся». 4:1. Грицай, 4, 51, з пенальті, Косирін, 62, 71 — Паршин, 88.

	В	Н	П	М	О
Динамо-2	27	7	4	78—27	88
Чорноморець	25	4	9	77—38	79
Торпедо	24	5	9	55—29	77
ФК Черкаси	24	4	10	68—42	76
Поліграфтехніка	15	13	10	47—51	58
ФК Вінниця	16	9	13	45—39	57
ФК Львів	15	12	11	58—43	57
Нафтовик	16	9	13	45—40	57
Сталь	16	7	15	55—52	55
Шахтар-2	15	7	16	51—44	52
ЦСКА-2	14	10	14	45—48	52
Полісся	15	7	16	40—55	52
Явір-Суми	15	7	16	36—42	52
Волинь	16	3	19	36—43	51
Металург	16	3	19	46—63	51
Поділля	13	12	13	39—42	51
Кремінь	11	7	20	34—63	40
Буковина	6	9	23	26—68	27
Десна	7	6	25	28—60	27
Шахтар	3	1	34	20—40	4

Отже, сьогодні — велике свято на Рішельєвській, Дерибасівській, М'ясоїдівській, а ще, звичайно, і на Молдаванці та Пересипі. Взагалі по всій Одесі-матінці. Адже улюбленець міста — «Чорноморець» — після року відстою в «сухому доці» знову виходить у відкрите море. Ласкаво просимо до вищої ліги, одесити! Сподіваємося, що це вже на багато років.

Другу путівку до вищого класу ще мають розіграти у додатковому матчі. Це відбудеться в Києві 4 липня, на стадіні «Динамо». Там о 18.00 розпочнеться отой доленосний поєдинок між івано-франківським «Прикарпаттям» та ФК «Черкаси».

А першу лігу залишають: «Поділля» (Хмельницький), «Кремінь» (Кременчук), «Буковина» (Чернівці), «Десна» (Чернігів) і «Шахтар» (Макіївка). Натомість до неї входять: «Оболонь-ППО» (Київ), «Закарпаття» (Ужгород) і СК «Одеса».

Дев'ятий турнір першої ліги має розпочатися 25 липня.

Суперників названо

Футбол. Учора в женевській штаб-квартирі УЄФА відбулося жеребкування пар клубних єврортурнірів.

ЛІГА ЧЕМПІОНІВ. Як відомо, футболісти київського «Динамо» починають з другого етапу (27—28 липня, 3—4 серпня). Їхній суперник — переможець пари: «Жальгіріс» (Литва, Вільнюс) — «Цемент» (Вірменія, Арарат).

КУБОК УЄФА. «Кривбас» (Україна, Кривий Ріг) — «Шамкир» (Азербайджан), «Шахтар» (Україна, Донецьк) — «Сілекс» (Македонія, Кратово). Матчі кваліфікаційного раунду відбудуться 10 і 24 серпня. Львівські «Карпати» почнуть виступи з основного етапу.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 179677.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311118.

1 2 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець — Верховна Рада України